

Załącznik do uchwały Nr X/58/15
Rady Gminy Krypno
z dnia 13 listopada 2015 r.

GMINNY PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI DLA GMINY KRYPNO
NA LATA 2016 - 2019

1.WSTĘP

Gmina wiejska Krypno znajduje się w centralnej części województwa podlaskiego, na północny zachód od Białegostoku. Administracyjnie wchodzi w skład powiatu monieckiego. Siedzibą władz gminnych jest wieś Krypno Kościelne, położona w odległości 28 km od Białegostoku i 22 kilometry od Moniek, przy dawnym trakcie królewskim Tykocin- Knyszyn. Od wschodu Gmina Krypno graniczy z Gminami Dobrzyniewo Kościelne (powiat białostocki) i Knyszyn (powiat moniecki), od północy z Gminą Mońki, od zachodu z Gminą Trzcianne (powiat moniecki), od południa z Gminą Tykocin (powiat białostocki). Jest jedną z mniejszych gmin województwa podlaskiego. Jej powierzchnia wynosi 112,69 km² (11 269 ha). Zamieszkuje ją 4258 mieszkańców, czyli 37,8 osoby/km² (stan na 31.12.2006 r.). Sieć osadniczą tworzy 15 miejscowości wchodzących w skład 16 sołectw.

Przedmiotem opracowania Gminnego programu Opieki nad Zabytkami jest dziedzictwo kulturowe w granicach administracyjnych gminy Krypno. Celem programu jest analiza jej zasobów kulturowych oraz określenie zasadniczych kierunków działań i zadań na rzecz ochrony i opieki nad zabytkami. Program został opracowany zgodnie z art. 87.1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. 2014 poz. 1446) oraz z wytycznymi Poradnika Metodycznego- „Gminny Program Opieki nad Zabytkami”, przygotowanego przez Narodowy Instytut Dziedzictwa w Warszawie.

Gminny program opieki nad zabytkami sporządzany jest przez wójta, a następnie po uzyskaniu opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków , zostaje przyjęty przez Radę Gminy w Krypnie. Program ogłaszany jest w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego. Sporządza się go na okres 4 lat, natomiast co dwa lata wójt przedstawia Radzie Gminy sprawozdanie z wykonania programu.

Gminny program opieki nad zabytkami nie jest aktem prawa miejscowego, natomiast stanowi dokument uzupełniający dotychczas przyjęte akty prawa miejscowego, uwzględniając zadania z zakresu opieki nad zabytkami. Określa sposób ich realizacji, poprzez stosowne działania organizacyjne i finansowe oraz upowszechniające wiedze o zabytkach.

Gminny program opieki nad zabytkami ma również pomóc w aktywnym zarządzaniu zasobem stanowiącym dziedzictwo kulturowe gminy. Poprzez działania edukacyjne ma także budzić w lokalnej społeczności świadomość wspólnoty kulturowej, roli i znaczenia lokalnych

wartości i wspólnych korzeni. Wspólna dbałość o zachowanie wartości kulturowych wzmacnia poczucie tożsamości, wspiera identyfikację jednostki z tzw. „małą ojczyzną”.

2. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA GMINNEGO PROGRAMU

OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Podstawą prawną obowiązku wykonania **Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Krypno na lata 2016 – 2019** jest *Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r.* (Dz. U. 2014 poz.1446), która mówi o obowiązku sporządzania przez samorządy wojewódzkie, powiatowe oraz gminne, na okres czterech lat programu opieki nad zabytkami.

Art. 87. Ust. 2. cytowanej ustawy wyznacza cele Gminnego programu opieki nad zabytkami:

1. włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju;
2. uwzględnianie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej;
3. zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania;
4. wyeksponowanie poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego;
5. podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami;
6. określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystaniem tych zabytków;
7. podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.

3. UWARUNKOWANIA PRAWNE OCHRONY I OPIEKI NAD ZABYTKAMI

W POLSCE

Obiekty zabytkowe – zabytki nieruchome i ruchome, podlegają na terytorium Polski ochronie prawnej na mocy wielu aktów prawnych:

3.1. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku

Obiekty zabytkowe są objęte ochroną prawną określoną, jako konstytucyjny obowiązek państwa i każdego obywatela:

Art. 5. Rzeczpospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swojego terytorium, zapewnia wolności i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli, strzeże

dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju.

Art. 6. Rzeczpospolita Polska stwarza warunki upowszechniania i równego dostępu do dóbr kultury, będącej źródłem tożsamości narodu polskiego, jego trwania i rozwoju.

Art. 86. Każdy jest obowiązany do dbałości o stan środowiska i ponosi odpowiedzialność za spowodowane przez siebie jego pogorszenie. Zasady tej odpowiedzialności określa ustawa.

3.2. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. 2014 poz. 1446)

Głównym aktem prawnym regulującym zasady ochrony i opieki nad zabytkami w Polsce jest ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U.2014 poz. 1446). Dla niniejszego *Programu...* konieczne jest przywołanie poniższych artykułów tej ustawy:

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1. zabytek - nieruchomość lub rzecz ruchomą, ich części lub zespoły, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową;
2. zabytek nieruchomy - nieruchomość, jej część lub zespół nieruchomości, o których mowa w pkt 1;
3. zabytek ruchomy - rzecz ruchomą, jej część lub zespół rzeczy ruchomych, o których mowa w pkt 1;
4. zabytek archeologiczny - zabytek nieruchomy, będący powierzchniową, podziemną lub podwodną pozostałością egzystencji i działalności człowieka, złożoną z nawarstwień kulturowych i znajdujących się w nich wytworów bądź ich śladów albo zabytek ruchomy, będący tym wytworem;
5. instytucja kultury wyspecjalizowana w opiece nad zabytkami - instytucję kultury w rozumieniu przepisów o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, której celem statutowym jest sprawowanie opieki nad zabytkami;
6. prace konserwatorskie - działania mające na celu zabezpieczenie i utrwalenie substancji zabytku, zahamowanie procesów jego destrukcji oraz dokumentowanie tych działań;
7. prace restauratorskie - działania mające na celu wyeksponowanie wartości artystycznych i estetycznych zabytku, w tym, jeżeli istnieje taka potrzeba, uzupełnienie lub odtworzenie jego części, oraz dokumentowanie tych działań;
8. roboty budowlane - roboty budowlane w rozumieniu przepisów Prawa

budowlanego, podejmowane przy zabytku lub w otoczeniu zabytku;

9. badania konserwatorskie - działania mające na celu rozpoznanie historii i funkcji zabytku, ustalenie użytych do jego wykonania materiałów i zastosowanych technologii, określenie stanu zachowania tego zabytku oraz opracowanie diagnozy, projektu i programu prac konserwatorskich, a jeżeli istnieje taka potrzeba, również programu prac restauratorskich;

10. badania architektoniczne - działania ingerujące w substancję zabytku, mające na celu rozpoznanie i udokumentowanie pierwotnej formy obiektu budowlanego oraz ustalenie zakresu jego kolejnych przekształceń;

11. badania archeologiczne - działania mające na celu odkrycie, rozpoznanie, udokumentowanie i zabezpieczenie zabytku archeologicznego;

12. historyczny układ urbanistyczny lub ruralistyczny - przestrzenne założenie miejskie lub wiejskie, zawierające zespoły budowlane, pojedyncze budynki i formy zaprojektowanej zieleni, rozmieszczone w układzie historycznych podziałów własnościowych i funkcjonalnych, w tym ulic lub sieci dróg;

13. historyczny zespół budowlany - powiązaną przestrzennie grupę budynków wyodrębnioną ze względu na formę architektoniczną, styl, zastosowane materiały, funkcję, czas powstania lub związek z wydarzeniami historycznymi;

14. krajobraz kulturowy - przestrzeń historycznie ukształtowaną w wyniku działalności człowieka, zawierającą wytwory cywilizacji oraz elementy przyrodnicze;

15. otoczenie - teren wokół lub przy zabytku wyznaczony w decyzji o wpisie tego terenu do rejestru zabytków w celu ochrony wartości widokowych zabytku oraz jego ochrony przed szkodliwym oddziaływaniem czynników zewnętrznych.

Art. 4. Ochrona zabytków polega, w szczególności, na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu:

1) zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwałe zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie;

2) zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków;

3) udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków;

4) przeciwdziałanie kradzieży, zaginięciu lub nielegalnemu wywozowi zabytków za granicę;

5) kontrolę stanu zachowania i przeznaczenia zabytków;

6) uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska.

Art. 6.1. Ochronie i opiece podlegają, bez względu na stan zachowania:

1) zabytki nieruchome będące, w szczególności:

- a) krajobrazami kulturowymi,
- b) układami urbanistycznymi, ruralistycznymi i zespołami budowlanymi,
- c) dziełami architektury i budownictwa,
- d) dziełami budownictwa obronnego,
- e) obiektami techniki, a zwłaszcza kopalniami, hutami, elektrowniami i innymi zakładami przemysłowymi,
- f) cmentarzami,
- g) parkami, ogrodami i innymi formami zaprojektowanej zieleni,
- h) miejscami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji;

2) zabytki ruchome będące, w szczególności:

- a) dziełami sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej,
- b) kolekcjami stanowiącymi zbiory przedmiotów zgromadzonych i uporządkowanych według koncepcji osób, które tworzyły te kolekcje,
- c) numizmatami oraz pamiątkami historycznymi, a zwłaszcza militariami, sztandarami, pieczęciami, odznakami, medalami i orderami,
- d) wytworami techniki, a zwłaszcza urządzeniami, środkami transportu oraz maszynami i narzędziami świadczącymi o kulturze materialnej, charakterystycznymi dla dawnych i nowych form gospodarki, dokumentującymi poziom nauki i rozwoju cywilizacyjnego,
- e) materiałami bibliotecznymi, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 85 z późniejszymi zmianami),
- f) instrumentami muzycznymi,
- g) wytworami sztuki ludowej i rękodzieła oraz innymi obiektami etnograficznymi,
- h) przedmiotami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji;

3) zabytki archeologiczne będące, w szczególności:

- a) pozostałościami terenowymi pradziejowego i historycznego osadnictwa,
- b) cmentarzyskami,
- c) kurhanami,
- d) relikwiami działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej.

2. Ochronie mogą podlegać nazwy geograficzne, historyczne lub tradycyjne nazwy obiektu budowlanego, placu, ulicy lub jednostki osadniczej.

Art. 7. Formami ochrony zabytków są:

- 1) wpis do rejestru zabytków;
- 2) uznanie za pomnik historii;
- 3) utworzenie parku kulturowego;
- 4) ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.

Art. 16.1. Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej.

Art. 17.1. Na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące:

- 1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej;
- 2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych;
- 3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1;
- 4) składowania lub magazynowania odpadów.

2. W razie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na skutek

Ustanowienia zakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z późniejszymi zmianami).

Art. 18.

1. Ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami uwzględnia się przy sporządzaniu i aktualizacji koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii rozwoju województw, planów zagospodarowania przestrzennego województw, planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, analiz i studiów z zakresu zagospodarowania przestrzennego powiatu, strategii rozwoju gmin, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na

realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.

2. W koncepcji, strategiach, analizach, planach i studiach, o których mowa w ust. 1, w szczególności:

- 1) uwzględnia się krajowy program ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
- 2) określa się rozwiązania niezbędne do zapobiegania zagrożeniom dla zabytków, zapewnienia im ochrony przy realizacji inwestycji oraz przywracania zabytków do jak najlepszego stanu;
- 3) ustala się przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu uwzględniające opiekę nad zabytkami.

Art. 19.

1. W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się, w szczególności ochronę:

- 1) zabytków nieruchomości wpisanych do rejestru i ich otoczenia;
- 2) innych zabytków nieruchomości, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków;
- 3) parków kulturowych.

1a. W decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego uwzględnia się w szczególności ochronę:

- 1) zabytków nieruchomości wpisanych do rejestru i ich otoczenia;
- 2) innych zabytków nieruchomości, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków.

2. W przypadku gdy gmina posiada gminny program opieki nad zabytkami, ustalenia tego programu uwzględnia się w studium i planie, o których mowa w ust. 1.

3. W studium i planie, o których mowa w ust. 1, ustala się, w zależności od potrzeb, strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące obszary, na których obowiązują określone ustaleniami planu ograniczenia, zakazy i nakazy, mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków.

Art. 20. Projekty i zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podlegają uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Art. 21. Ewidencja zabytków jest podstawą do sporządzania programów opieki nad zabytkami przez województwa, powiaty i gminy.

Art. 22.1. Generalny Konserwator Zabytków prowadzi krajową ewidencję zabytków w formie zbioru kart ewidencyjnych zabytków znajdujących się w wojewódzkich ewidencjach zabytków.

2. Wojewódzki konserwator zabytków prowadzi wojewódzką ewidencję zabytków w formie kart ewidencyjnych zabytków znajdujących się na terenie województwa.

3. Włączenie karty ewidencyjnej zabytku ruchomego niewpisanego do rejestru do wojewódzkiej ewidencji zabytków może nastąpić za zgodą właściciela tego zabytku.

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi gminną ewidencję zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomości z terenu gminy.

5. W gminnej ewidencji zabytków powinny być ujęte:

1/ zabytki nieruchome wpisane do rejestru;

2/ inne zabytki nieruchome znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji zabytków;

3/ inne zabytki nieruchome wyznaczone przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków

Art. 89. Organami ochrony zabytków są:

1. minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w imieniu którego zadania i kompetencje, w tym zakresie, wykonuje Generalny Konserwator Zabytków;

2. wojewoda, w imieniu którego zadania i kompetencje, w tym zakresie, wykonuje wojewódzki konserwator zabytków.

Szczególnie ważną rolę *Ustawa z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* przypisuje właścicielowi lub posiadaczowi obiektu zabytkowego. Należy podkreślić, że dysponowanie zabytkiem powoduje – z jednej strony – obowiązki ciążące na właścicielu/użytkowniku, z drugiej jednak strony przysługują mu liczne prawa.

Art. 5. Opieka nad zabytkiem sprawowana przez jego właściciela lub posiadacza polega, w szczególności, na zapewnieniu warunków:

1) naukowego badania i dokumentowania zabytku;

2) prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku;

3) zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie;

4) korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości;

5) popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz jego znaczeniu dla historii i kultury.

Art. 25.

1. Zagospodarowanie na cele użytkowe zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru wymaga posiadania przez jego właściciela lub posiadacza:

1) dokumentacji konserwatorskiej określającej stan zachowania zabytku nieruchomego i możliwości jego adaptacji, z uwzględnieniem historycznej funkcji i wartości tego zabytku;

2) uzgodnionego z wojewódzkim konserwatorem zabytków programu prac konserwatorskich przy zabytku nieruchomym, określającego zakres i sposób ich prowadzenia oraz wskazującego niezbędne do zastosowania materiały i technologie; 3) uzgodnionego z wojewódzkim konserwatorem zabytków programu zagospodarowania zabytku nieruchomego wraz z otoczeniem oraz

dalszego korzystania z tego zabytku, z uwzględnieniem wyeksponowania jego wartości.

2. W celu spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 1, wojewódzki konserwator zabytków jest obowiązany nieodpłatnie udostępnić do wglądu właścicielowi lub posiadaczowi zabytku nieruchomego posiadaną przez siebie dokumentację tego zabytku oraz umożliwić dokonywanie niezbędnych odpisów z tej dokumentacji.

Art. 26.

1. W umowie sprzedaży, zamiany, darowizny lub dzierżawy zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru, stanowiącego własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, przy określaniu sposobu korzystania z tego zabytku należy nałożyć, jeżeli stan zachowania zabytku tego wymaga, na nabywcę lub dzierżawcę obowiązek przeprowadzenia w określonym terminie niezbędnych prac konserwatorskich przy tym zabytku.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do decyzji o oddaniu w trwały zarząd zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru.

Art. 27. Na wniosek właściciela lub posiadacza zabytku wojewódzki konserwator zabytków przedstawia, w formie pisemnej, zalecenia konserwatorskie, określające sposób korzystania z zabytku, jego zabezpieczenia i wykonania prac konserwatorskich, a także zakres dopuszczalnych zmian, które mogą być wprowadzone w tym zabytku.

We wniosku należy wskazać zakres planowanych prac, ze wskazaniem zaplanowanych do zastosowania materiałów budowlanych i rozwiązań technicznych.

Art. 28.

Niezależnie od obowiązków wynikających z opieki nad zabytkami, określonych w art. 5, właściciel lub posiadacz zabytku wpisanego do rejestru lub zabytku znajdującego się w wojewódzkiej ewidencji zabytków zawiadamia wojewódzkiego konserwatora zabytków o:

1) uszkodzeniu, zniszczeniu, zaginięciu lub kradzieży zabytku, niezwłocznie po powzięciu wiadomości o wystąpieniu zdarzenia;

- 2) zagrożeniu dla zabytku, niezwłocznie po powzięciu wiadomości o wystąpieniu zagrożenia;
- 3) zmianie miejsca przechowania zabytku ruchomego w terminie miesiąca od dnia nastąpienia tej zmiany;
- 4) zmianach dotyczących stanu prawnego zabytku, nie później niż w terminie miesiąca od dnia ich wystąpienia lub powzięcia o nich wiadomości.

3.3. Ustawa o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 roku (Dz. U. 2013 poz. 594 ze zm.), gdzie w art. 7 ust 1 pkt. 9 zostały określone zadania własne gminy: „zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy (...) kultury, w tym (...) ochrony zabytków i opieki nad zabytkami”. Pośrednio do ochrony zabytków odnoszą się zadania obejmujące kwestie: ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej, gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego, bibliotek gminnych i innych instytucji kultury, kultury fizycznej i turystyki, zieleni gminnej i zadrzewień, cmentarzy gminnych, utrzymania gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej oraz obiektów administracyjnych, promocji gminy.

3.5. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. 2012 nr 647, ze zm.). Ustawa, określa zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej oraz zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy. Ustawa, mówi także, że w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, uwzględnia się wymagania ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

3.6. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r.- Prawo budowlane (t. j. Dz. U. 2013 poz. 1409). Ustawa- Prawo budowlane, normuje działalność obejmującą sprawy projektowania, budowy, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych oraz określa zasady działania organów administracji publicznej w tych dziedzinach. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów odrębnych, a w szczególności, m.in. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami- w odniesieniu do obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków oraz obiektów i obszarów objętych ochroną konserwatorską na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

3.6.Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r.- Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2013 poz. 1232), która mówi m.in. o tym, że ochrona środowiska polega na zachowaniu wartości kulturowych.

3.7. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. 2013 poz. 627), której przepisy określają m. in. kompetencje dotyczące wycinki i pielęgnacji drzew, na terenach objętych prawną ochroną konserwatorską.

3.8. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. 2010 nr 102 poz. 651). W rozumieniu ustawy, celem publicznym jest między innymi: opieka nad nieruchomościami, stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Ustawa określa m.in. postępowanie wobec nieruchomości objętych prawną ochroną konserwatorską.

3.9. Ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (t. j. Dz. U. 2012 poz. 406). Ustawa precyzuje, że działalność kulturalna polega na upowszechnianiu i ochronie kultury (art. 1 ust. 1). Mecenat nad działalnością kulturalną sprawuje państwo i polega on na wspieraniu i promocji twórczości, edukacji i oświaty kulturalnej, działań i inicjatyw kulturalnych oraz opieki nad zabytkami. (art. 1 ust. 2). Mecenat nad działalnością kulturalną sprawują też jednostki samorządu terytorialnego (art. 1 ust. 4). Art. 2 ustawy wymienia formy organizacyjne działalności kulturalnej, wśród których znajdują się obok teatrów, oper, operetek, filharmonii, orkiestr, kin, muzeów, bibliotek, domów kultury, ognisk artystycznych, galerii sztuki- ośrodki badań i dokumentacji w różnych dziedzinach kultury. Jednostki samorządu terytorialnego organizują działalność kulturalną, tworząc samorządowe instytucje kultury, dla których prowadzenie takiej działalności jest podstawowym celem statutowym. Prowadzenie działalności kulturalnej jest zadaniem własnym jednostek samorządu terytorialnego o charakterze obowiązkowym (art. 9 ust. 1, 2). Instytucje kultury, a zwłaszcza muzea, jednostki organizacyjne mające na celu opiekę nad zabytkami, ośrodki badań i dokumentacji, biura wystaw artystycznych, galerie i centra sztuki, Filmoteka Narodowa, biblioteki, domy i ośrodki kultury, świetlice i kluby, ogniska artystyczne, domy pracy twórczej prowadzą w szczególności działalność w zakresie upowszechniania kultury. Do podstawowych zadań tych instytucji należy m.in. sprawowanie opieki nad zabytkami (art. 32 ust. 1, 2).

3.10. Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (t. j. Dz. U. 2010 nr 234 poz. 1536, ze zm.). W ramach ustawy, gminy mogą wspierać działalność kulturalną związaną z ochroną zabytków i tradycji prowadzoną przez organizacje pozarządowe (między innymi stowarzyszenia).

Zasady ochrony zabytków znajdujących się w muzeach i w bibliotekach określone zostały w ustawach:

- 1) ustawa z dnia 21 listopada 1996 roku o muzeach (Dz. U. z 1997 roku, Nr 5, poz. 24 z późniejszymi zmianami),

2) ustawa z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 85 poz. 539 z późniejszymi zmianami).

Ochronę materiałów archiwalnych regulują przepisy:

1) ustawa z dnia 14 lipca 1983r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2002 roku, Nr 171, poz. 1396 i Nr 241, poz. 2074).

4. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

Dokumenty, do których odwołuje się Gminny program opieki nad zabytkami połączono na trzech poziomach: ogólnokrajowym, regionalnym (wojewódzkim) oraz lokalnym. Są to różnego rodzaju strategie, studia i programy.

4.1. Strategiczne cele polityki państwa w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami

4.1.1. Narodowy Program Kultury „Ochrona Dziedzictwa Kulturowego na lata 2004- 2013”

Narodowy Program Kultury „Ochrona Dziedzictwa Kulturowego na lata 2004- 2013”, przyjęty przez Radę Ministrów 21 września 2004 r. Jest to dokument, opracowanym w celu wdrożenia Narodowej Strategii Rozwoju Kultury. Główną przesłanką do sformułowania tego programu jest uznanie zasobów dziedzictwa za podstawę rozwoju kultury i upowszechniania kultury, a także za potencjał regionów, służący wzrostowi konkurencyjności regionów dla turystów, inwestorów i mieszkańców. Określa on działania na lata 2004- 2013 wytyczając następujące strategiczne cele polityki państwa w sferze ochrony zabytków: - przygotowanie skutecznego systemu prawno- finansowego wspierania ochrony i opieki nad zabytkami; - podjęcie prac nad kompleksowym systemem edukacji na rzecz dziedzictwa; - poszukiwanie instrumentów wzmacniających efekty działalności służby konserwatorskiej; - ograniczenia uznaniowości konserwatorów poprzez nałożenie na nich odpowiedzialności za niezgodne z prawem postępowanie; - intensyfikacja ochrony i upowszechniania dziedzictwa kulturowego, w tym szczególnie kompleksowa poprawa stanu zabytków nieruchomych.

4.2. Strategiczne cele polityki państwa w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami - Narodowa Strategia Rozwoju Kultury na lata 2004–2013. Uzupełnienia Narodowej Strategii Rozwoju Kultury na lata 2004–2020 (dokument wdrożeniowy: Narodowy Program Kultury „Ochrona Zabytków i Dziedzictwa Kulturowego na lata 2004–2013)”.

Narodowy Program Kultury „Ochrona zabytków i dziedzictwa kulturowego” na lata

2004-2013 jest elementem opracowanej w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego Narodowej Strategii Rozwoju Kultury na lata 2004–2013. W 2005 roku MKiDN przygotowało uzupełnienie Narodowej Strategii Rozwoju Kultury na lata 2004-2020.

Narodowy Program Kultury określa politykę rządu wobec zabytków i dziedzictwa kulturowego do 2013 r. Celem strategicznym programu jest intensyfikacja ochrony i upowszechniania dziedzictwa kulturowego, w tym szczególnie kompleksowa poprawa stanu zabytków nieruchomych. Zawiera ona również ogólne wytyczne do konstruowania programu gminnego.

Przyjęte zostały następujące priorytety:

1. Aktywne zarządzanie zasobem stanowiącym materialne dziedzictwo kulturowe.

Działania realizowane w ramach tego priorytetu mają na celu materialną poprawę stanu zabytków, ich adaptację i rewitalizację oraz zwiększenie dostępności do nich mieszkańców, turystów i inwestorów. Realizacja działań pozwoli na zwiększenie atrakcyjności regionów, a także wykorzystanie przez nie potencjału związanego z posiadanym dziedzictwem kulturowym.

2. Edukacja i administracja na rzecz ochrony i zachowania dziedzictwa kulturowego.

Dokumentem służącym wdrożeniu Narodowej Strategii Kultury w sferze materialnej spuścizny kulturowej Polski jest Narodowy Program Kultury “Ochrona zabytków i dziedzictwa kulturowego”. Program ten jest zgodny z Narodowym Planem Rozwoju (Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju, Dz. U. Nr 116, poz. 1206 z późn. zm.) oraz z założeniami do Krajowego Programu Ochrony Zabytków.

Podstawą do sformułowania Narodowego Programu Kultury “Ochrona Zabytków i dziedzictwa kulturowego” jest uznanie sfery dziedzictwa za podstawę rozwoju kultury i upowszechniania kultury, a także za potencjał regionów, służący wzrostowi konkurencyjności regionów dla turystów, inwestorów i mieszkańców.

Narodowy Program Kultury “Ochrona zabytków i dziedzictwa kulturowego” miał określony plan działania na lata 2004-2006.

Wytyczone zostały strategiczne cele polityki państwa w sferze ochrony zabytków:

- a. przygotowanie skutecznego systemu prawno-finansowego wspierania ochrony i opieki nad zabytkami;
- b. podjęcie prac nad kompleksowym systemem edukacji na rzecz dziedzictwa;
- c. poszukiwanie instrumentów wzmacniających efekty działalności służby konserwatorskiej;
- d. ograniczenia uznaniowości konserwatorów poprzez nałożenie na nich odpowiedzialności za niezgodne z prawem postępowanie.

e. intensyfikacja ochrony i upowszechniania dziedzictwa kulturowego, w tym szczególnie kompleksowa poprawa stanu zabytków nieruchomych.

W dniu 6 września 2005 r. przyjęty został przez Radę Ministrów "Sektorowy Program Operacyjny Rozwój Kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego", który jest uzupełnieniem powyżej omówionych dokumentów rządowych.

4.3. Strategia Rozwoju Kraju 2020- Aktywne społeczeństwo, Konkurencyjna gospodarka, Sprawne państwo

Strategię Rozwoju Kraju 2020 uchwaliła Rada Ministrów 25 września 2012 r. Jest to główna strategia rozwojowa w średnim horyzoncie czasowym, wskazuje strategiczne zadania państwa, których podjęcie w perspektywie najbliższych lat jest niezbędne, by wzmocnić procesy rozwojowe. Strategia wyznacza trzy obszary strategiczne, w których będą się koncentrować główne zadania: 1. Sprawne i efektywne państwo; 2. Konkurencyjna gospodarka; 3. Spójność społeczna i terytorialna. W Strategii pojawiają się zapisy mówiące o wprowadzeniu obowiązku sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego obszarów funkcjonalnych obejmujących obszary miejskie, a w szczególności metropolitalne, tereny wrażliwe rozwojowo, związane z ochroną między innymi dziedzictwa kulturowego (Cel I.1. Przejście od administrowania do zarządzania rozwojem, Priorytet I.1.5. Zapewnienie ładu przestrzennego). Drugim ważnym, podkreślonym przez strategię obszarem jest digitalizacja zasobów dziedzictwa narodowego oraz zapewnienie właściwego ich przechowywania (Cel II.5. Zwiększenie wykorzystania technologii cyfrowych, Priorytet II.5.3. Zapewnienie odpowiedniej jakości treści i usług cyfrowych; Cel III.2. Zapewnienie dostępu i określonych standardów usług publicznych, Priorytet III.2.1. Podnoszenie jakości i dostępności usług publicznych).

4.3. Krajowy Program Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami 2014- 2017 Krajowy Program Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami na lata 2014- 2017 przyjęty został w dniu 24 czerwca 2014 r. przez Radę Ministrów. Dokument ma usprawnić nadzór nad służbami konserwatorskimi oraz określić źródła finansowania inwestycji i procedur administracyjnych związanych z wydawaniem decyzji oraz przyznawaniem funduszy na prace podejmowane w obiektach zabytkowych. Uchwalony program jest pierwszym dokumentem porządkującym działania organów sprawujących opiekę nad zabytkami. Z programu będą pochodzić fundusze między innymi na szkolenia dla urzędników i ujednoczenie kwestii formalnych. Wśród zadań uwzględnionych w przyjętym dokumencie znalazło się porządkowanie rejestru zabytków oraz przygotowanie zasad oceny stanu zachowania zabytków nieruchomych. Program ma na celu także zwiększenie uspołecznienia ochrony zabytków i opieki nad zabytkami poprzez promowanie takich narzędzi jak konkursy,

konsultacje z mieszkańcami i współpraca z mediami. Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego zamierza przeznaczyć na jego realizację 26,5 mln zł. Dokument doprecyzowuje ponadto kompetencje samorządów w zakresie realizowania projektów konserwatorskich i rewitalizacyjnych. Zgodnie z nowymi ustaleniami Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Generalnego Konserwatora Zabytków, w ciągu najbliższych 3 lat zaangażowanie samorządów w opiekę nad zabytkami powinno znacznie wzrosnąć.

4.4. Koncepcja zagospodarowania przestrzennego kraju 2030 (KPZK 2030) Koncepcja zagospodarowania przestrzennego kraju 2030, przyjęła rada Ministrów uchwałą nr 239 z dnia 13 grudnia 2011 r. Jest to najważniejszy dokument dotyczący ładu przestrzennego Polski. Jego celem strategicznym jest efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej zróżnicowanych potencjałów rozwojowych do osiągnięcia: konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia i większej sprawności państwa oraz spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej w długim okresie. Koncepcja ta kładzie szczególny nacisk na budowanie i utrzymywanie ładu przestrzennego, ponieważ decyduje on o warunkach życia obywateli, funkcjonowaniu gospodarki i pozwala wykorzystywać szanse rozwojowe. Koncepcja formułuje także zasady i działania służące zapobieganiu konfliktom w gospodarowaniu przestrzenią i zapewnieniu bezpieczeństwa, w tym powodziowego. W znacznie większym stopniu niż dotychczas uwzględnia problematykę ochrony dziedzictwa kulturowego w systemie kształtowania prawidłowej polityki przestrzennej. Jako cele polityki przestrzennej w aspekcie ochrony zabytków wskazano: - ograniczenie presji urbanizacyjnej na obszary dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, poprzez rozwój narzędzi wspierania finansowego ochrony przyrody i krajobrazu, - wprowadzenie systemu standardów zabudowy i zagospodarowania terenu na terenach o niższym reżimie ochronnym, - wprowadzenie narzędzi kompensacji utraconych korzyści ekonomicznych na terenach o wysokich restrykcjach konserwatorskich; - wspieranie rewitalizacji zdegradowanych przestrzeni: starych dzielnic mieszkaniowych, obiektów przemysłowych, pokolejowych, opuszczonych wsi przez przyjęcie regulacji z zakresu rewitalizacji obszarów miejskich i starych zasobów mieszkaniowych.

5. RELACJE PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI GMINY KRYPNO Z DOKUMENTAMI WYKONANYMI NA POZIOMIE WOJEWÓDZTWA I POWIATU

5.1. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego.

Gminny Program Opieki nad Zabytkami Gminy Krypno zgodny jest z wyznaczonymi w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego (uchwalonym przez Sejmik Województwa Podlaskiego uchwałą nr IX/80/03 z dnia 27

czerwca 2003 r.) celami polityki przestrzennej, zasadami ich realizacji oraz przyjętymi w planie kierunkami działań polityki przestrzennej w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego. W sferze kulturowej obejmującej system ochrony dziedzictwa kulturowego przyjęto zasady kompleksowości działań ochronnych i rewaloryzacyjnych, łączenia ochrony środowiska kulturowego z ochroną środowiska przyrodniczego oraz promowania regionalnych walorów dziedzictwa kulturowego.

Podstawowe cele polityki przestrzennej w sferze ochrony dziedzictwa kulturowego, zapisane w planie zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego dotyczą:

- zachowania dziedzictwa kulturowego dla przyszłych pokoleń poprzez ochronę i rewaloryzację istniejących zasobów, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony tożsamości kulturowej regionu przed zagrożeniem jej wytracenia w konfrontacji z europejskim uniwersalnym modelem życia w sferze kultury materialnej i jej unikalnej specyfiki etnicznej i religijnej;
- uwzględnienia potrzeb współczesnego społeczeństwa w procesie ochrony i kształtowania zasobów dziedzictwa kulturowego,
- harmonijnego współistnienia zasobów dziedzictwa kulturowego z zasobami środowiska przyrodniczego – jako filarów rozwoju turystyki krajowej i międzynarodowej,
- tworzenia warunków kompleksowej ochrony obszarów o walorach zabytkowych i kulturowych, takich jak: strefy ochrony konserwatorskiej, parki kulturowe, rezerваты kulturowe i obszary krajobrazu historyczno – kulturowo – przyrodniczego,
- priorytetu ochrony walorów dziedzictwa kulturowego o randze międzynarodowej i krajowej,
- wykorzystania unikalnych zasobów dziedzictwa kulturowego do krajowej i międzynarodowej promocji województwa

5.2. Strategia Rozwoju Województwa Podlaskiego do 2020 roku

Założenia Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Krypno

odwołują się do treści przyjętych w Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego do 2020 roku (uchwalonej przez Sejmik Województwa Podlaskiego uchwałą nr XXXI/374/13 z dnia 9 września 2013 r.).

Priorytet II. Infrastruktura społeczna, w działaniu 2 (Rozwój kultury i ochrona dziedzictwa kulturowego) zakłada:

- 1) Podwyższenie standardów bazy materialnej instytucji kultury oraz jej modernizacja i rozbudowa stosowna do potrzeb, tworzenie ośrodków i centrów kultury, multikin oraz instytucji służących rozwojowi kultur mniejszości narodowych,
- 2) Wspieranie realizacji Europejskiego Centrum Muzyki i Sztuki – Opery Podlaskiej w Białymstoku,

- 3) Tworzenie innych nowych instytucji kultury, szczególnie w siedzibach powiatów, z wykorzystaniem w pierwszej kolejności obiektów zabytkowych przydatnych do tej funkcji,
- 4) Wspieranie imprez kulturalnych o zasięgu krajowym i regionalnym oraz dbałość o powstanie nowych (w miarę potrzeb o zasięgu rozszerzonym poza granice kraju),
- 5) Inspirowanie i wspieranie rozwoju kultury ludowej i amatorskiej, w tym folkloru i rękodzieła ludowego, twórczości profesjonalnej oraz amatorskiego ruchu artystycznego, z uwzględnieniem specyficznego w województwie podlaskim zróżnicowania etnicznego, narodowościowego i religijnego, a także ich promocji w kraju i za granicą,
- 6) Wspieranie rozwoju czytelnictwa m.in. poprzez rozszerzenie oferty usług opartych na nowych technologiach informacyjnych oraz ochrona książki,
- 7) Prowadzenie wielostronnej edukacji kulturalnej dzieci i młodzieży ze szczególnym uwzględnieniem edukacji regionalnej,
- 8) Ochrona i utrzymanie dobrego stanu technicznego i historycznych form obiektów zabytkowych, a w szczególności wykorzystanie obiektów zabytkowych do nowych funkcji, zwłaszcza na potrzeby turystyki i działalności kulturalnej,
- 9) Zachowanie tożsamości krajobrazu kulturowego i utrzymanie ciągłości rozwoju przestrzennego historycznych zespołów osadniczych,
- 10) Identyfikacja i promocja produktów tradycyjnych województwa podlaskiego, z wykorzystaniem Listy Produktów Tradycyjnych,
- 11) Wspieranie społeczności lokalnych w zachowaniu tradycyjnej, wiejskiej zabudowy, zwłaszcza na terenach o dużym potencjale turystycznym,
- 12) Dbłość o tradycje narodowe i kulturowe.

Dodatkowo, w Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego podkreślono fakt posiadania przez województwo znacznego dziedzictwa historyczno– kulturowego, co nakłada na wiele podmiotów, w tym zwłaszcza na samorząd, obowiązek jego ochrony. Odbywa się to m.in. poprzez ewidencjonowanie i badanie zabytków, zwiększenia dbałości o muzea oraz współdziałanie administracji samorządowej z właścicielami i użytkownikami obiektów zabytkowych i historycznych w zakresie ich restauracji, konserwacji i zagospodarowania.

5.3 Program Rozwoju Kultury Województwa Podlaskiego do roku 2020 oraz Projekt Programu Opieki nad Zabytkami Województwa Podlaskiego.

W zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego, Program Rozwoju Kultury Województwa Podlaskiego do roku 2020, uchwalony w 2008 r. opiera się na założeniach projektowych Programu Opieki nad Zabytkami Województwa Podlaskiego na lata 2008 – 2011. Celem strategicznym programu wojewódzkiego jest ochrona zabytków i dziedzictwa

kulturowego. Podstawą tak sformułowanego celu jest uznanie sfery dziedzictwa za podstawę rozwoju i upowszechniania kultury a także za poważny potencjał naszego regionu, służący wzrostowi konkurencyjności wobec innych regionów w zakresie atrakcyjności turystyki, inwestycji oraz powstawaniu nowych miejsc pracy w sektorze turystyczno-usługowym.

Upowszechnianie wiedzy o dziedzictwie kulturowym województwa podlaskiego sprzyja również integracji jego mieszkańców i poczucia więzi oraz dumy z tzw. „małej ojczyzny”.

Należyta troska i szacunek dla dziedzictwa kultury tworzonego w przeszłości przez wiele narodów i grup etnicznych, zdaniem autorów programu umacnia pozytywny wizerunek naszego regionu, jako przyjaznego i otwartego. W celu realizacji tak zakrojonego programu zaplanowano podjęcie następujących działań:

1.1. prowadzenie projektów badawczych związanych z dziedzictwem kulturowym w celu jego rozpoznania i udokumentowania,

1.2. prowadzenie inwentaryzacji i ewidencji wszystkich kategorii zabytków,

1.3. upowszechnianie wyników badań, wykorzystanie ich w procesach zarządzania kulturą oraz w gospodarce, inwestycjach, turystyce,

1.4. rewaloryzacja zabytków, powiązana z ochroną zabytkowego krajobrazu kulturowego, dbałością o porządkowanie i kształtowanie detalu architektonicznego oraz „małej architektury”, zgodna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (ochrona i rewaloryzacja zabytkowego budownictwa drewnianego, – jako podstawowego wyznacznika tożsamości kulturowej regionu, zabytkowej architektury murowanej, zabytkowych parków, cmentarzy, zabytkowych zespołów obronnych i in.);

1.5. rewaloryzacja przestrzeni publicznych zabytkowych układów urbanistycznych,

1.6. systemowe zabezpieczanie obiektów dziedzictwa kulturowego na wypadek zagrożeń,

1.7.ochrona tożsamości kulturowej regionu, jego wielokulturowości, ze szczególnym uwzględnieniem działań w zakresie edukacji regionalnej,

1.8. prowadzenie wielokierunkowych działań promocyjnych, szkoleniowych i edukacyjnych mających na celu uświadamianie społeczeństwa o roli, znaczeniu i konieczności zachowania dziedzictwa kulturowego,

1.9. tworzenie szlaków turystyczno-kulturowych obejmujących najciekawsze miejsca i obiekty zabytkowe w województwie.

5.4. Plan Rozwoju Lokalnego Powiatu Monieckiego na lata 2004-2006 i na następne lata 2007-2013.

Plan Rozwoju Lokalnego dla Powiatu Monieckiego na lata 2004-2006 i na dalsze lata 2007-2013 w zasadzie nie zajmuje się problematyką dziedzictwa kulturowego. Autorzy opracowania podkreślają jedynie,

– w części dotyczącej potencjału turystycznego, że zabytki powiatu stanowią jeden z walorów przyciągających turystów oraz świadczą o zróżnicowanej historii regionu. Władze powiatu wspierają organizację imprez kulturalnych i działalność instytucji zajmujących się ochroną dziedzictwa kulturowego.

Wśród instytucji kultury powiatu monieckiego wymienione są prywatne zbiory historyczne w Krypnie Wielkim.

6. UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO (RELACJE PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI GMINY KRYPNO Z DOKUMENTAMI WYKONANYMI NA POZIOMIE GMINY)

6. 1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Krypno z 2000 roku.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Krypno zajmuje się problematyką ochrony dziedzictwa kulturowego. W rozdziale 2 poddaje ocenie wartości kulturowe gminy, natomiast w drugiej części studium w rozdziale 5 zawarte są zasady ochrony dziedzictwa. Określają one konieczność:

- remontów, modernizacji i odtwarzania obiektów zabytkowych,
- umiejętnego zagospodarowania sąsiedztwa obiektów zabytkowych i historycznych układów urbanistycznych,
- udzielania przez gminę wsparcia dla ewentualnych inwestorów, chcących (w sposób zgodny z zaleceniami Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków) zagospodarować obiekty zabytkowe,
- kontynuacji rozpoznania archeologicznego na terenie gminy i uwzględniania ich wyników podczas planowania przestrzennego i działalności inwestycyjnej,
- kultywowania regionalnych form architektonicznych oraz tradycji materiałowych i konstrukcyjnych,
- dążenia do indywidualizowania przestrzennych form zabudowy i zagospodarowania przestrzeni publicznych w dostosowaniu do otaczającej zabudowy i krajobrazu,

Studium zaleca uwzględnienie powyżej wymienionych działań w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

- w miejscowości Krypno należy objąć ochroną wykształcony historycznie system dominant, którego centralny punkt stanowi wieża kościoła parafialnego. Obiekty wznoszone na tym terenie winne być dostosowane gabarytami do obecnej zabudowy z dopuszczalną wysokością 2 i ½ kondygnacji oraz wysokimi dachami.

Studium uwarunkowań zakłada również, że głównym zadaniem gminy w dążeniu do ochrony i kształtowania środowiska i dziedzictwa kulturowego powinno być:

1. Opracowanie studiów wartości kulturowych (historyczo-urbanistycznych) w Krypnie.
2. Utrzymanie dobrego stanu technicznego i form historycznych obiektów zabytkowych i ich otoczenia zgodnie z wymogami władz konserwatorskich.
3. Racjonalne wykorzystanie obiektów zabytkowych.
4. Tworzenie nowych wartości kulturowych poprzez inspirację form architektonicznych.

Wskazano również na konieczność wykonania planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego miejscowości gminy Krypno:

- Krypno Wielkie,
- Ruda,
- Góra,
- oraz dla pozostałych jednostek osadniczych gdzie wystąpi uzasadniona

potrzeba tworzenia podstaw do decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów mieszkaniowo-usługowych, turystyczno-wypoczynkowych, rewaloryzacji już zainwestowanych.

6.2. Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Krypno na lata 2009 – 2013.

Autorzy Planu Rozwoju Lokalnego Gminy Krypno na lata 2009- 2013 w rozdziale Dziedzictwo Kulturowe powołują się na szczegółowy wykaz zabytków wykonany w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy z 2000 roku, bez ich wcześniejszej weryfikacji.

Ochrona dziedzictwa kulturowego gminy według autorów Planu Rozwoju Lokalnego wymaga:

- remontów, modernizacji i odtwarzania obiektów zabytkowych,
- umiejętnego zagospodarowania sąsiedztwa obiektów zabytkowych i historycznych układów urbanistycznych
- udzielania przez gminę wsparcia dla ewentualnych inwestorów, chcących (w sposób zgodny z zaleceniami Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków) zagospodarować obiekty zabytkowe,
- kontynuacji rozpoznania archeologicznego na terenie gminy i uwzględniania ich wyników podczas planowania przestrzennego i działalności inwestycyjnej,
- kultywowania regionalnych form architektonicznych oraz tradycji materiałowych i konstrukcyjnych,
- dążenia do indywidualizowania przestrzennych form zabudowy i zagospodarowania przestrzeni publicznych w dostosowaniu do otaczającej zabudowy i krajobrazu.

Powtarzane jest zalecenie ze studium uwarunkowań, o konieczności objęcia ochroną w miejscowości Krypno, wykształconego historycznie systemu dominant, którego centralny punkt stanowi wieża kościoła parafialnego. W związku z powyższym, obiekty wznoszone na tym terenie winne być dostosowane gabarytami do obecnej zabudowy z dopuszczalną wysokością 2 i ½ kondygnacji oraz wysokimi dachami.

Środowisko kulturowe Gminy Krypno zostało opisane w punkcie 2.3. cytowanego powyżej Planu. Według tego dokumentu na terenie gminy znajduje się ok. 71 zabytków miejscowej architektury wpisanych do ewidencji Podlaskiego Konserwatora Zabytków, z czego 5 jest wpisanych do rejestru. Autorzy Planu, jako ewidencję przyjęli publikację Zabytki Architektury i Budownictwa w Polsce. Województwo białostockie. Z.3 Warszawa 1992. s. 197- 200.

Według autorów Planu „...walorem kulturowym gminy, istotnym również z punktu widzenia turystyki, jest Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia wraz z cmentarzem przykościelnym, kapliczkami na cmentarzu i ogrodzeniem. Krypno jest znanym na Podlasiu miejscem pielgrzymek z cudownym Obrazem Matki Boskiej z Dzieciątkiem zwanego też obrazem Matki Boskiej Pocieszenia. Obraz ten jest polską kopią cudownego obrazu Matki Boskiej Śnieżnej z kościoła Santa Maria Maggiore w Rzymie. Każdego roku pielgrzymuje tu kilkadziesiąt tysięcy wiernych z całej Polski.”

We wsi Morusy znajduje się muzeum znanego przyrodnika Włodzimierza Puchalskiego.

Wykorzystano w Planie... Inwentaryzację krajoznawczą Gminy Krypno, wykonaną przez Polskie Towarzystwo Turystyczno – Krajoznawcze w Białymstoku (Bujwid H.), Wg, której istnieje na terenie gminy prawie 150 obiektów będących cennymi zabytkami lokalnej architektury i mogących być przedmiotem zainteresowania turystów. Opisane i sfotografowane obiekty uszeregowano w następujące grupy:

Krzyże i kapliczki przydrożne	- 37 obiektów
Domy murowane	- 33 obiekty
Domy drewniane	- 22 obiekty
Kościół i kapliczki	- 16 obiektów
Drewniane stodoły	- 9 obiektów
Stare obory	- 8 obiektów
Lamusy – spichlerze	- 8 obiektów
Nietypowe studnie	- 7 obiektów
Wiatraki – młyny	- 3 obiekty
Inne	- 3 obiekty

Obiekty te występują na terenie lub w sąsiedztwie wsi:

Długołęka	- 21 obiektów
Krypno	- 19 obiektów
Zastocze	- 18 obiektów
Kulesze Chobotki	- 14 obiektów
Góra	- 13 obiektów
Rekle	- 13 obiektów
Ruda	- 13 obiektów
Bajki Zalesie	- 9 obiektów
Morusy	- 6 obiektów
Białobrzeskie	- 5 obiektów
Dębina	- 2 obiekty

Przez teren gminy przebiegają następujące szlaki turystyczne:

a) samochodowe

- Szlak Maryjny o długości 200 km: Białystok – Hodyszewo – Płonka Kościelna – Krypno – Różanystok – Święta Woda – Białystok. Trasą tą poruszają się pielgrzymki autokarowe do Sanktuarium Matki Boskiej w Archidiecezji Białostockiej;

- Szlak Królewski o długości 100 km: Białystok – Choroszcz – Tykocin – Krypno – Knyszyn – Białystok. Szlak nawiązuje do przebiegu starych traktów;

- Biebrzański Park Narodowy o długości 200 km: Białystok – Tykocin – Krypno – Knyszyn – Osowiec – Strękowa Góra – Jezewo – Białystok. Szlak umożliwia zwiedzanie dolnego basenu BPN, siedziby parku w Osowcu oraz carskiego traktu;

b) piesze:

- Szlak im. Łukasza Górnickiego o długości 40 km: Tykocin – Morusy – Góra – Pogorzałki – Koziańce – Dobrzyniewo – Leńce – Jurowce – Wasilków. Szlak jest poświęcony pamięci sekretarza czterech królów polskich, starosty tykocińskiego i wasilkowskiego;

- Szlak Chwały Oręża Polskiego o długości 20 km: Tykocin – Tatary – Słomianka – Zajki – Strękowa Góra. Pierwotnie prowadził przez miejsca związane z walkami polskiego żołnierza, obecnie zmienił znaczenie na korzyść BPN;

c) kajakowe:

- Szlak Narwi o długości 150 km: Bondary – Narew – Płoski – Suraż – Bokiny – Kurowo – Złotonia – Góra – Tykocin – Kiermusy. Jest to popularna trasa ogólnopolskich spływów kajakowych;

- Szlak Nereśl – Narew – Jaskranka o długości 60 km: Jezioro Zygmunta Augusta – Bajki – Tykocin – Góra – Knyszyn.

W stosunku do istniejących walorów turystycznych i wypoczynkowych tego terenu, baza noclegowa i turystyczna jest niedostatecznie rozwinięta. Niekorzystnym zjawiskiem jest również sezonowość ruchu turystycznego i wypoczynkowego, ograniczona głównie do miesięcy letnich oraz mały udział form turystyki kwalifikowanej i ekoturystyką.

Istniejąca baza turystyczna nie pokrywa wzrastającego zapotrzebowania na obiekty tego typu obsługi. Brak jest szczególnie miejsc dla wzrastającego ruchu pielgrzymkowego.

6.3. Plan odnowy miejscowości Bajki Zalesie uchwalony 15 listopada 2013 roku.

Dokument ten przewiduje budowę muzeum wsi w miejscowości Bajki Zalesie (w latach 2014-16) oraz konserwację kapliczki dworskiej wraz z krucyfiksem (w 2013-14).

7. CHARAKTERYSTYKA ZASOBÓW I ANALIZA STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO GMINY

Historię osadnictwa na obszarze dzisiejszej gminy Krypno poznajemy dzięki badaniom powierzchniowym prowadzonym, w latach 1980 – 2008, w ramach Archeologicznego Zdjęcia Polski. Stanowiska archeologiczne na terenie gminy reprezentują szeroki przekrój chronologiczny, od epoki kamienia po okres nowożytny.

Kolonizacja ziem leżących w granicach dzisiejszej gminy Krypno rozpoczęła się stosunkowo późno, bo dopiero w XV wieku lub początkach XVI wieku. Wpłynęły na to niekorzystne warunki przyrodnicze oraz sytuacja polityczna. Ścierały się tu wpływy Polski, Litwy i Zakonu Krzyżackiego.

Początki osady o nazwie Krypno związane są z kolonizacją puszczy królewskiej i sięgają XV wieku. Dopiero jednak, po 1509 roku, kiedy to król Zygmunt Stary przekazał ten teren Mikołajowi II Radziwiłłowi, nastąpiło przyśpieszenie w jego zasiedlaniu. Jak głosi legenda "na grubej lipie, pod którą była krypa przeznaczona do pojenia koni królewskich w czasie postoju, pojawił się obraz Matki Boskiej. Obraz trzykrotnie odnoszono do kościoła w Knyszynie i za każdym razem powracał w to samo miejsce". Od tego miejsca i wydarzenia prawdopodobnie pochodzi nazwa miejscowości: Krypka, Krypa, a na początku XVI w. Krypno. W pobliżu lipy przez długie lata stała kapliczka, a następnie kolejno wznoszone kościoły. Dzisiaj stoi tu kościół, w którym zostały zachowane elementy legendy, a mianowicie chodzi o słynący łaskami namalowany na lipowej desce obraz Matki Boskiej Pocieszenia. Jest jedną z najwcześniejszych kopii obrazu Matki Boskiej Śnieżnej z Bazyliki Santa Maria Maggiore w Rzymie, sprowadzona prawdopodobnie przez hetmana Jana Zamoyskiego do swojej kaplicy w pobliskim Knyszynie.

Zasiedlanie terenów obecnie gminy Krypno zbiegło się w czasie z tworzeniem województwa podlaskiego. W 1509 roku król Zygmunt I wyznaczył komisarzy do

rozgraniczenia Wielkiego księstwa Litewskiego od Korony.

Pierwszy wojewoda podlaski został powołany już w 1513 roku, a po jego śmierci w 1514 roku drugiego wojewodę powołał król w 1520 roku.

Nie bez znaczenia, na rozwój miejscowości, miało położenie przy trakcie królewskim wiodącym z Krakowa przez Tykocin do Knyszyna, gdzie mieścił się ulubiony dwór króla Zygmunta Augusta.

Mikołaj II Radziwiłł przy starej drodze do Tykocina, w puszczy, osadził na 113 włókach ziemi – dwór (obecnie folwark knyszyński) i wieś osocznicką na 100 włókach – Długa Łąkę, obecnie Długołęka. Dzieje się to około 1514 roku. Wtedy również powstaje wieś Peńskie. Wspomniany wyżej dwór w Knyszynie obsługiwali osadnicy zamieszkali w Krypnie. W XVI wiecznych materiałach źródłowych wymieniane są wsie: Bajki Zalesie (Bayki Zalesiany 1545, 1569); Krypno (Kościelne, Wielkie, a także Krypna, Krypno Poświętne, Starościńskie – 1561, 1575, 1676, 1575, 1576, 1578); Kulesze Chobotki (1576, 1580, 1592); Długołęka (Długałęka, Długa Łąka, siółko Długołęka 1536, 1576, 1578); Góra (Horodyszczce, Sadokierz, Gora – 1561, 1580); Rekle (1561, 1565, 1576, 1578), Ruda (1559, 1561, 1576, 1578); Zastocze

(Zastoki, siółko Zastoki – 1561, 1565, 1576, 1578). W XVII wiecznych dokumentach wymieniany jest Kruszyn (Kruszyno, Kruszyny, Kruszyni, Kruszyny Tatarzy 1623, 1639, 1641, 1642, 1647, 1648, 1671, 1677). Powstanie wsi Kruszyn, Morusy, Rekle, Długołęka związane jest z osadnictwem Tatarskim w okolicach Tykocina. Profesor Józef Maroszek zauważa, że po osadnikach tatarskich mieszkających na tych terenach około 300 lat pozostała jedynie nazwa wsi Tatarzy. Tatarzy stopniowo ulegali polonizacji, chrystianizowali się i wtapiali w miejscową ludność. Natomiast Ci, którzy trwali przy swoich tradycjach opuszczali te strony przenosząc się pod Sokółkę i Kryniki.

Tatarów pod twierdzą tykocińską, we wsi, która pierwotnie nazywana była Sucha Nereśl, następnie Zalesie Tatarzy dziś tylko Tatarzy (w gminie Tykocin) osadził właściciel dóbr tykocińskich (Olbracht Gasztold). Drugą wsią tatarską osadzoną przez Gasztolda był Kruszyn. Tatarzy kruszyńscy pełnili służbę na zamku tykocińskim, a ponadto zajmowali się furmaństwem, kupiectwem i rzemiosłem, za co płacili podatek zwany pogłównym. Rozwój osadnictwa tatarskiego w Kruszynie przypadł na XVII w. Z tego okresu zachowało się najwięcej dokumentów – darowizn, aktów sprzedaży, ugód, testamentów, przywilejów, zobowiązań. Jednym z ważniejszych jest przywilej wystawiony przez króla Zygmunta III w 1623 r. zwalniający kruszyńskich Tatarów z wszelkich powinności poza służbą wojskową.

Zapewne podobną historię mają też Morusy, których nazwa wywodzi się od

Tatarzyna Sulimy Murtazego. Przy granicy dóbr tykocińskich, ale już na obszarze

należącym do dóbr goniądzkich Radziwiłłów, a od 1529 roku w starostwie knyszyńskim znajdowała się wieś Rekle osadzona przez Tatarów. W 1567 roku 11 Tatarów knyszyńskich uzbrojonych w kaftany, łuki i miecze oraz kordy stawilo się do Popisu wojennego. W 1569 roku pisano, że z Rekli (8 włók) Tatarowie, „końmi służą do dwora knyszyńskiego w potrzebie JKM”. Tatarzy otrzymali też uposażenie w sąsiednich wsiach, m.in. w Długołęce. Obecnie jedynym dowodem istnienia życia tatarskiego na tych terenach, obok nazwy wsi Tatary, jest zapomniane miejsce pochówku tej ludności, które obecnie jest polem uprawnym. Położone jest na piaszczystym wzniesieniu, przy gościńcu z Tykocina do Goniądza. Dwaj potężni możnowładcy wspomniany Mikołaj II Radziwiłł oraz Olbracht Gasztołd prowadzili ze sobą spory, a w zasadzie wojny. Po śmierci w 1521 roku Mikołaja Radziwiłła, spór kontynuował jego syn biskup Żmudzki, który tak jak ojciec napadł na Tykocin. Król Zygmunt I osobiście zajął się sporem, co wykorzystał Gasztołd, przedstawiając królowi dokumenty, z których wynikało, że Radziwiłł walczy o królewskie ziemie. Biskup okazał się dyplomatą i sporne ziemie, w tym Knyszyn, Krypno, Długołękę zapisał Zygmuntowi Augustowi. Odstąpił też kilka wsi Gasztołdowi. W wyniku porozumienia między Olbrachtem Gasztołdem i Jerzym Radziwiłłem, syn Olbrachta Stanisław ożenił się z córką Jerzego, Barbarą. Po bezpotomnej śmierci Stanisława Gasztołda, w 1542 jego dobra przejął Zygmunt, który rok później przekazał je synowi Zygmuntowi Augustowi.

Historia samego Krypna jest ściśle związana z historią nieopodal leżącego Knyszyna. W 1520 roku, dla kościoła ufundowanego w Knyszynie, jako beneficjum nadaje Mikołaj II Radziwiłł 128 ha ziemi. Osadnicy, którzy znaleźli się na ziemi kościelnej dali początek wsi Krypno Kościelne. Natomiast powstanie wsi Krypno Wielkie (dawniej zwane Królewskim) związane jest z prowadzoną w latach 1554- 64 na terenie starostwa knyszyńskiego (od 1528 roku) przez Piotra Chwalczewskiego pomiara włóczną. Polegała ona na wprowadzeniu nowej organizacji w układzie przestrzennym. Każdemu gospodarstwu przydzielono 1 włókę ziemi (ok. 16,5 ha). Pozostałe ziemie przeznaczone były na tworzenie folwarków o powierzchni do kilkunastu włók lub oddawane były na wspólny pożytek – pastwiska, lasy. Obszar wsi dzielono na trzy pola uprawne, a przez środek wsi wyznaczano „niwę siedzibną” przeznaczoną pod zabudowę. Każdy osadnik otrzymywał po jednym zagonie w każdym z trzech pól i zagon pod budowę zagrody. Wszystkich obowiązywała jednolita zabudowa zagród oraz trójpolowy system uprawy ziemi. Założona w ten sposób wieś miała charakter ulicówki. Domy stały w rzędzie przy

drodze, lub po obu stronach drogi, za domami były budynki inwentarskie, na końcu stodoły. Dzięki tej reformie wsie uzyskały regularny charakter. W Krypnie Wielkim układ szeregowy zachował się do dziś. Według rejestru parafii z 1559 roku na ziemi kościelnej mieszkało 19 włościan z rodzinami, a w 1575 roku – 11 włościan. Krypno Kościelne od Krypna Wielkiego oddzielał strumyk, dopływ rzeki Jaskranki, obecnie rów melioracyjny.

W czasach działalności wspomnianego wyżej Piotra Chwalczewskiego, na terenie dzisiejszej gminy zbudowany został sztuczny zbiornik. W „Rejestrze stawów w starostwie knyszyńskim niedawno za dzierżawy pana Chwalczewskiego zbudowanych” z 1564 roku, wśród wielu stawów wymieniane są stawy popielewskie *„Item na rzece Kobylance, przy ostupie, który zowią Zwierzyniec Popielów, chciałby zbudować staw. Który powiada musiałby kosztować kop 100, a na ty rzeczy potrzeba jest nauki KJM.”*

Dzieje Krypna, jak wspomniano wyżej, związane są nierozdzielnie z dziejami kościoła. Z powodu braku danych trudny jest do określenia rok, gdzie w miejscu, w którym stoi dziś kościół, ukazała się Matka Boska. Najprawdopodobniej miało to miejsce po 1520 roku. To wydarzenie spowodowało, że około 1625 roku Katarzyna Zamoyska nakazała budowę pierwszego kościoła w Krypnie. W ołtarzu głównym kościoła znalazł się słynący łaskami obraz Matki Bożej z Dzieciątkiem, będący kopia Matki Bożej Śnieżnej z bazyliki Matki Bożej Większej w Rzymie. Prawdopodobnie kościół był konsekrowany w 1636 roku lub w 1674 roku w czasie wizytacji parafii knyszyńskiej przez biskupa Mikołaja Słupskiego, sufragana wileńskiego. W ołtarzach bocznych znajdowały się, malowane na płótnie obrazy św. Katarzyny Aleksandryjskiej i św. Stanisława Kostki. Przypuszczalnie w XVIII wieku szlachcic ze wsi Peńskie ufundował jako wotum do cudownego obrazu, koszulkę srebrną, koronę i berło. Pierwszy kościół, rozebrano w drugiej poł. XVIII wieku a na jego miejsce postawiono nowy, również drewniany. O wyglądzie drugiego kościoła wiadomo więcej. Zbudowany był w konstrukcji wieńcowej, oszalowany z zewnątrz deskami. Dach dwuspadowy pokryto gontem i zwieńczono sygnaturką. We wnętrzu znajdowały się trzy ołtarze, przeniesione z poprzedniego kościoła. Z opisu parafii knyszyńskiej, leżącej w diecezji wileńskiej, dekanacie knyszyńskim, wykonanym w 1784 roku przez plebana Wojciecha Godlewskiego na potrzeby opracowywanej wówczas przez Karola Pertheesa Mapy Województwa podlaskiego wynika, że miejscowości: Długoleka, Góra, Ruda, Rekle, Zastocze były własnością Stanisława Małachowskiego a wieś Peńskie należała do Pana Bartochowskiego. Wieś Krupno

Poświętne (poprawiona przez Pertheesa na Krypno) należała do kościoła knyszyńskiego, natomiast wieś Krypno Starościńskie do Stanisława Małachowskiego. Ksiądz Wojciech Godlewski proboszcz knyszyński opisał drogę królewską na odcinku Knyszyn – Tykocin „Droga z Knyszyna do Warszawy między południem letnim na tym gościńcu, o półtora tysiąca kroków od Knyszyna jest austeria wygodna, od niej zaraz widać folwark wielki o kilkaset kroków Imci Pana Małachowskiego, po lewej stronie. Cokolwiek dalej ujechawszy pod Krypniem jest bród na kilkaset kroków długi w jesieni późnej albo na wiosnę uprzykrzony do przejazdu. Za wioską Krypniem na tymże trakcie będzie przynajmniej ośm brodów długich na kilkaset kroków, także w jesieni albo na wiosnę uprzykrzone dla przejazdu. Począwszy od Krypna aż do tamy Tykockiej na Narwi jedzie się samymi chrostami, gąszczarzami i tam kończy się parafia knyszyńska”.

W końcu XVIII wieku znajdujące się na terenie gminy dobra Bajki – Zalesie, leżały w granicach parafii w Trzcianem i były własnością generała Andrzeja Karwowskiego, uczestnika powstania kościuszkowskiego i szlachty. Również Kulesze leżały w parafii w Trzcianem i były własnością szlachecką. W 1804 roku w posiadanie dóbr Bajki – Zalesie wszedł Melchior Ołdakowski, sędzia ziemski bielski, poseł na ostatni sejm w 1793 roku. Przymuszalnie fundator zachowanej do dziś kapliczki dworskiej. Natomiast Kruszyn znajdował się w parafii w Tykocinie.

Po 1795 roku, teren obecnej gminy znalazł się na krótki okres w zaborze pruskim, a w 1807 po pokoju w Tylży w obwodzie białostockim, włączonym do Rosji. Kiedy pod władzą Prus znalazła się większość ziem obecnego województwa podlaskiego, zaistniała potrzeba powołania diecezji, której stolica znalazłaby się na terenie zaboru pruskiego. W 1799 roku powołano diecezję wigerską. Po ustaleniu nowego podziału dekanalnego, parafia knyszyńska, wraz z kościołem filialnym w Krypnie (dawniej w dekanacie knyszyńskim) znalazła się w dekanacie białostockim. Po pokoju w Tylży, parafie dekanatu białostockiego, w 1808 roku znalazły się w utworzonym archidiakonacie białostockim, diecezji mohylewskiej. W 1842 roku obwód białostocki włączono do guberni grodzieńskiej, zmniejszono wówczas liczbę dekanatów z 6 do 3. Krypno znalazło się w powiecie białostockim. Od 1848 roku archidiakoniat białostocki podporządkowano diecezji Wileńskiej.

Już na początku XIX wieku cmentarz przykościelny ogrodzono kamiennym murem, a w 1820 roku obsadzono drzewami. Zapewne także w pocz. XIX wieku został założony, na północny- zachód od kościoła nowy cmentarz grzebany.

Ponadto we wsi Krypno Kościelne w tym okresie odnotowano istnienie niewielkiego domu mieszkalnego oraz karczmy przy drodze do Krypna Wielkiego.

W 1825 roku, dokonano nowych nakładów na wyposażenie kościoła krypniańskiego. Z ołtarzy bocznych wymieniono dwa obrazy. W miejsce obrazu Św.

Stanisława Kostki ówczesny proboszcz, Mateusz Jakub Kisielewski zakupił obraz Przemienienia Pańskiego. W 1842 roku władze carskie skasowały majątek parafii knyszyńskiej, w tym także krypniańskie beneficjum. Zmieniona została nazwa wsi na Poświętne. W zamian parafia w Knyszynie otrzymała 33 dziesięciny ziemi, z tego 22 na terenie Krypna. W 1849 roku przeprowadzono remont kościoła. Funkcjonował on ponad sto lat. Z wizytacji, z 1851 roku wiemy, że w kościele krypniańskim były dwa dzwony. „Na większym napis JESUS NAZARENUS REX JUDEORUM ROKU 1670. Na drugim napisu nie ma. Ważą obydwie pudów 15 funtów 16.” Po powstaniu styczniowym stan kościoła określony był, jako zły.

Działania powstania styczniowego nie ominęły terenu dzisiejszej gminy.

3 kwietnia 1863 roku doszło do potyczki w okolicach wsi Peńskie, w której udział wzięło około 200- 250 żołnierzy rosyjskich i ponad stu polskich. Za udział w powstaniu styczniowym zesłano dwu mieszkańców ze wsi Morusy . Byli to m.in. szlachcic Ignacy Buraczewski (w czasie powstania miał 16 lat) i Adolf Gebert. Podobny los spotkał szlachcica Antoniego Wiszowatego ze wsi Bajki Zalesie.

Jak wspomniano wyżej stan techniczny kościoła, po 1863 roku przedstawiał się źle. Okres po powstaniu nie sprzyjał staraniom o pozwolenie na budowę nowego kościoła. Dopiero śmierć cara Aleksandra II okazała się okolicznością sprzyjającą do rozpoczęcia starań. Mieszkańcy Krypna zwrócili się do jego następcy z prośbą o pozwolenie na budowę nowej kaplicy, zobowiązując się do wmurowania nad wejściem, marmurowej tablicy z podziękowaniem za zniesienie pańszczyzny.

W 1881 roku, po uzyskaniu zgody, rozpoczęto budowę murowanego kościoła, który istnieje do dnia dzisiejszego, według projektu Feliksa Nowickiego. Skorzystano z gotowego projektu wykonanego przez F. Nowickiego w 1878 roku dla parafii w Grajewie. Feliks Nowicki (1840-1920) był absolwentem Akademii sztuk Pięknych w Petersburgu, a w latach 80tych XIX wieku pełnił funkcję budowniczego guberni łomżyńskiej. W sanktuarium krypniańskim, zapewne od początku jego założenia, istniał zwyczaj składania przy ołtarzu ofiar z wosku. Wierni przybywający do cudownego obrazu zamiast pieniędzy ofiarowywali wota, będące odlewami woskowymi postaci ludzkiej, dziecka, serca, ręki, nogi itd. W zależności od intencji. Oczywiście, w ołtarzu wieszano także wota srebrne, srebrzyste i wyroby jubilerskie. Ale to właśnie wota z wosku charakteryzują kulturę pszczelarską pogranicza Podlasia.

W 1906 roku została erygowana parafia rzymskokatolicka w Krypnie, w jej skład weszły wsie: Krypno Kościelne, Krypno Wielkie, Boguszewo (chodzi tu o dwór Boguszewo, która to

osada obecnie należy do wsi Dębina), Chobotki, Dębina, Dziarnowizna, Długoleka, Góra, Kruszyn, Kulesze, Morusy, Peńskie, Rekle, Ruda, Tatary, Zastocze, Zygmunt. W 1946 r. do parafii Krypno przyłączone zostały jeszcze dwie małe miejscowości: Kobuzie i Nowosiółki, które dotąd należały do parafii Dobrzyniewo.

Ok. 1906 roku powstała wieś kolonialna zwana Dębiną, kiedy to córki Mikołaja Trochimowskiego, od 1871 roku właściciela majątku leśnego zwanego Boguszeuską Daczą, po śmierci ojca rozprzedały majątek. Centrum majątku, z założeniem dworsko- parkowym kupił Ołdakowski, a w 1911 roku sprzedał. Rozebrano wówczas dwór, budynki gospodarcze, a w ogrodzie umieszczono zagrodę chłopską.

Kolejne wydarzenie, o wymiarze światowym, I wojna, również nie ominęło gminy. W jej wyniku znaczne straty odniósł kościół parafialny, między innymi została zburzona wieża kościoła, uszkodzone ściany, stolarka okienna oraz organy. Rozkradziono wyposażenie kościoła. Żołnierze niemieccy zrabowali obraz św. Katarzyny Aleksandryjskiej z 1825 roku. W okresie międzywojennym kościół wyremontowano, zakupiono w Wilnie nowy obraz św. Katarzyny Aleksandryjskiej. Powiększono cmentarz przykościelny, a w latach 30tych zbudowano siedem kapliczek, przeprowadzono gruntowny remont ogrodzenia cmentarza przykościelnego.

W okresie międzywojennym Krypno było siedzibą gminy leżącej w powiecie białostockim. Gmina liczyła wówczas 7377 mieszkańców, czego 3459 to mężczyźni, a 3918 kobiety. Z zamieszczonego poniżej zestawienia wynika, że ówczesna powierzchnia gminy była większa od obecnej.

Tabela nr 1

Ludność gminy Krypno według spisu powszechnego w 1921 roku.

(obecna 30 września 1921 roku, bez objętej spisem wojskowym)

Gmina Miejscowość	Charakter miejscowości	Budynki z przezn. mieszkalne	Budynki inne zamieszkałe	Ludność ogółem	Wyzn. rzym-kat.	Wyzn. prawosł.	Wyzn. ewang.	Wyzn. inne chrześc.	Wyzn. mojżeszowe
Gm. Krypno		1264	7	7377	7318	34	4	1	20
1.Bajki Zalesie	wieś	73		420	410	5			5
2.Białobrzeskie	wieś	5		40	40				
3.Boguszewo	folwark	2		47	32	7			8
4.Boguszewo	wieś	89	1	540	540				
5.Boguszówok	kol.	3		16	16				
6.Chobotki	folwark	10		52	49	3			
7.Czechowizna	wieś	62		323	323				
8.Dębina	kol.	4		35	35				
9.Długołęka	wieś	187		930	930				
10.Fraczki	leśn.	4		34	33	1			
11.Góry	wieś	96		578	578				
12.Kiślaki	wieś	11	1	75	75				
13.Knyszyn	st.kolej.	10		69	65	4			
14.Knyszyn- Zamek	folwark	1		11	11				
15.Krosny	wieś	13		91	91				
16.Kruszyn	wieś	31		174	172	2			
17.Krypno Kościelne	wieś	43		263	259	4			
18.Krypno Wielkie	wieś	98		640	635	1	4		
19.Kulesze	wieś	24		133	132	1			

20.Lewonie	wieś	31		154	154				
21.Łaziuki	wieś	19	2	117	117				
22.Łazy	folw.								
23.Małe Łazy	wieś	10		63	63				
24.Morusy	osada	11		70	69			1	
25.Peńskie	folw.	3		29	29				
26.Peńskie	wieś	69		476	467	2			7
27.Piaski	wieś	18	2	117	117				
28.Poddługolecka	kol.			-	-				
29.Rekle	wieś	16		82	82				
30.Ruda	wieś	126		699	698	1			
31.Szelągówka I	wieś	1							
32.Szelągówka II	folw.	1		10	10				
33.Tatary	folw.	12		63	63				
34.Zastocze	wieś	98		614	611	3			
35.Zofiówka	wieś	48		261	261				
36.Zygmunty	wieś	16		62	62				
37.Żuki	wieś	19		89	89				

W 1931 roku w skład władz samorządowych gminy Krypno wchodził wójt – Bronisław Lewko (od maja 1930 roku); sekretarz – Józef Banaś (od lipca 1930 roku); zastępca sekretarza – Piotr Trykozko. W Radzie Gminy zasiadali: Stefan Brzostowski, Konstanty Bielawiec, Jan Leszczyński, Czesław Lipiński, Jan Marecki, Roman Piekunko, Józef Szymański, Konstanty Trykozko, Józef Wyszyński, Józef Żółtkowski, Józef Zembrowski. Również druga wojna światowa nie ominęła terenu obecnej gminy Krypno. Doszczętnie spłonęła wieś Kruszyn. Ogromne straty poniósł kościół krypniński. Latem 1944 roku znalazł się na linii frontu. Zniszczeniu uległy wówczas dach kościoła, więźba dachowa, sklepienia, stolarka, drewniane sprzęty, szaty liturgiczne i naczynia. Zburzona została górna część wieży. Uszkodzone zostały organy i dzwony. Zniszczenie nie ominęło ogrodzenia cmentarza przykościelnego. Od zakończenia wojny prace trwają prace remontowe. Początkowo polegały one na rekonstrukcji zniszczonych części kościoła, zakupiono nowe wyposażenie. W 1956 roku kościół zelektryfikowano. Przystosowano organy do napędu elektrycznego. Prace konserwatorskie i bieżące naprawy kościoła trwają bez przerwy.

W 1954 roku, po utworzeniu powiatu monieckiego, gmina Krypno znalazła się w jego granicach. Po kolejnej reformie administracyjnej kraju w 1999 roku, ponownie znalazła się w powiecie monieckim.

Kresowy charakter całego Podlasia sprawił, że ta część Polski znalazła się poza głównym nurtem rozwoju architektury, urbanistyki. Niewątpliwie najważniejszym walorem kulturowym gminy, istotnym również z punktu widzenia turystyki, jest Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia wraz z cmentarzem przykościelnym, kapliczkami na cmentarzu i ogrodzeniem. Krypno jest znanym na Podlasiu miejscem pielgrzymek z cudownym Obrazem Matki Boskiej z Dzieciątkiem zwanego też obrazem Matki Boskiej Pocieszenia. Obraz ten jest polską kopią cudownego obrazu Matki Boskiej Śnieżnej z kościoła Santa Maria Maggiore w Rzymie. Każdego roku pielgrzymuje tu kilkadziesiąt tysięcy wiernych z całej Polski.

7. 2. Zasoby dziedzictwa kulturowego gminy Krypno

7.2.1. Wykaz zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru*

Krypno Kościelne

Kościół par. p.w. Narodzenia NMP, 2 poł. XIX, nr rej.: A-122, Dec. Z 26.09.1988

Cmentarz przykościelny, nr rej.: j. w.

ogrodzenie z kaplicami, nr rej.: j. w.

Morusy

chałupa nr 6, drewn., 2 poł. XIX, nr rej.: 465, dec. z 28.08.1979

stodoła przy chałupie nr 6, pocz. XX, nr rej.: 466, dec. z 28.08.1979**

* Wykaz sporządzony w oparciu o dane PWKZ z dnia 17.09. 2015 r.

** obiekt rozebrany przed 2003 rokiem, dokumenty przekazane do GKZ o wykreślenie z rejestru

7.2.2. Zabytki w Gminnej Ewidencji Zabytków

Gminna Ewidencja Zabytków, poza obiektami wpisanymi do rejestru zabytków obejmuje także obiekty nie rejestrowe, wpisane do Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (załącznik nr 2). Gminna Ewidencja Zabytków uzgodniona z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków 3.12. 2014 r. i 17.09. 2015 r.

Długoleka

1.Dom nr 93, drewn. 1914 r.

Góra

2. Kapliczka pod wezwaniem N.M.P. Królowej Polski, mur. 1936r. – wł. Parafia Rzymsko-Katolicka w Krypnie

Krypno Kościelne

3.Zespół Kościoła Parafialnego p.w. Narodzenia NMP:

- a) Kościół mur. , 1881 – 1885
- b) Plebania , mur. 1930-35,
- c) Cmentarz przykościelny k. XIX wieku, powiększony w 1934 roku ,
- d) Ogrodzenie z kaplicami, mur. k. XIX wieku, kaplice zbudowano w latach 30tych XX w.
- e) Kostnica przy kościele parafialnym , mur., zbud. W latach 30tych XX wieku

4.Cmentarz parafii rzymskokatolickiej p.w. Narodzenia NMP, pocz. XIX w

Krypno Wielkie

5. Dom nr 15, mur. 1936.

6. Dom nr 119, drewn. pocz. XX w. przeniesiony w l.50 tych XX w.

7. Spichlerz w zagrodzie nr 119, drewn. pocz. XX w., przeniesiony z Rudy

Kulesze Chobotki

8. Zagroda nr 5

c) Dom, mur. 1935r.

d) Spichlerz, drew. 1935r.

Morusy

9. Zagroda nr 6

Dom, drew. druga połowa XIX w.

Stodoła drew. nieistniejąca od 2003 r.

10. Dom nr 2, mur. 1932r.

11. Dom nr 3, mur. 1913r.

12. Dom nr 11, mur. 1934r.

13. Dom nr 12, mur. 1913r.

Peńskie

29. Dom 71, mur. połowa XIX w.

30. Dom nr 25, drew. koniec XIX w.

31. Dom nr 43, mur. po 1945r.

Rekle

38. Dom nr 21 (d.4), mur. 1933r.

40. Spichlerz w zagrodzie nr 13 (d.6), drew. 1914r.

Ruda

42. Dom nr 10, drewn. początek XX w.

43. Zagroda nr 16

a) Dom drewn. I. 20te XX w.

b) spichlerz, drewn. I. 30te XX w.

44. Dom nr 51, mur. 1900r.

46. Dom nr 60, mur. koniec XIX w.

Zastocze

49. Dom nr 36, mur. 1949r.

52. Dom nr 30, mur. po 1945r.

53. Dom nr 31, mur. przed 1945r.

54. Dom nr 45, mur. ok. 1930r.

7.2.3.ZABYTKI ARCHEOLOGICZNE

Obszary AZP /Archeologicznego Zdjęcia Polski/ w granicach terytorialnych gm. Krypno wg J. Kondrackiego „Geografia regionalna Polski” leżą na Nizinie Północno- Podlaskiej, na Wysoczyźnie Białostockiej, pomiędzy Kotliną Biebrzańską a doliną górnej Narwi. Krajobraz Wysoczyzny urozmaicają wysokie wały moren i kemów. Liniom postojów czoła lodowca, zaznaczonym wałami moren, towarzyszą równiny lodowcowo – rzeczne, na których występują zwarte powierzchnie puszczy. Ukształtowanie powierzchni sprzyjało rozwojowi osadnictwa na tym terenie. Z materiałów znajdujących się w zbiorach WUOZ w Białymstoku wynika, że na obszarze gminy znajdują się 93 stanowiska archeologiczne. Do rejestru zabytków wpisany jest, kurhan wczesnośredniowieczny, zlokalizowany w Kuleszach Chobotkach - pod numerem 230/A Dec. nr 670- 1/ 42/77 z dnia 22. 12. 1977 roku.

Przy sporządzaniu kart adresowych stanowisk archeologicznych wykorzystano archiwa znajdujące się w: Wojewódzkim Urzędzie Ochrony Zabytków w Białymstoku.

W ramach podziału Archeologicznego Zdjęcia Polski teren gminy Krypno obejmuje obszary: 33- 83, 34-83, 34- 82, 34- 84, 35-83, 35- 84. Obszary AZP o numerach: 33-83 przebadał Marek Zalewski w 1987 r., obszar 35- 84 przebadali w 1980 roku Krzysztof Burek, Krystyna Bieńkowska i Danuta Jaskanis; obszar 34-84 w 2008 roku Lech Pawlata, 35-83 w 1980 Krzysztof Burek; 34- 82 w 1991 roku Jerzy Siemaszko i Jerzy Brzozowski.

Stanowiska archeologiczne na terenie gminy Krypno, reprezentują szeroki przekrój chronologiczny: od epoki kamienia do okresu nowożytnego.

Wykaz stanowisk:

Obszar 33-83

1. Dębina, st. 1/12 ślad osadnictwa- epoka kamienia, późne średniowiecze;
2. Dębina, st. 2/21 ślad osadnictwa- epoka kamienia.
3. Dębina, st. 3/22 ślad osadnictwa- epoka kamienia
4. Dębina, st. 4/23 ślad osadnictwa- epoka kamienia, epoka żelaza, średniowiecze.
5. Peńskie, st. 1/24 obozowisko- epoka kamienia, osada-średniowieczna.
6. Peńskie, st. 2/25 ślad osadnictwa- epoka kamienia, późne średniowiecze.
7. Peńskie, st. 3/26 ślad osadnictwa- epoka kamienia, osada-późne średniowiecze.
8. Peńskie, st. 4/27 ślad osadnictwa- epoka kamienia
9. Zastocze, st. 1/28 ślad osadnictwa- późne średniowiecze.

Obszar 34-82

1. Bajki Zalesie, st. 6/88 ślad osadnictwa- epoka kamienia
2. Bajki Zalesie, st. 7/89 ślad osadnictwa- epoka kamienia, osada, obozowisko(?) - mezolit- epoka żelaza
3. Bajki Zalesie, st. 8/90 obozowisko - mezolit
4. Bajki Zalesie, st. 9/91 obozowisko –epoka kamienia, osada- neolit- wczesna epoka brązu
5. Bajki Zalesie, st. 10/92 ślad osadnictwa- mezolit - epoka żelaza
6. Bajki Zalesie, st. 11/93 osada- późny neolit- wczesna epoka brązu
7. Bajki Zalesie, st. 12/94 osada- mezolit- wczesna epoka brązu
8. Bajki Zalesie, st. 13/95 osada- mezolit- wczesna epoka brązu, ślad osadnictwa – średniowiecze, ślad osadnictwa okres nowożytny.
9. Bajki Zalesie, st. 14/96 osada, obozowisko- mezolit- epoka brązu; ślad osadnictwa – okres nieokreślony; ślad osadnictwa – średniowiecze
10. Bajki Zalesie, st. 15/97 ślad osadnictwa – epoka kamienia

11. Bajki Zalesie, st. 16/98 ślad osadnictwa – epoka kamienia, ślad osadnictwa-
mezolit - epoka żelaza, ślad osadnictwa – późne średniowiecze, osada – okres
nowożytny
12. Bajki Zalesie, st. 17/99 osada, obozowisko - mezolit - epoka żelaza, osada –
średniowiecze, osada – okres nowożytny
13. Bajki Zalesie, st. 18/100 ślad osadnictwa – epoka kamienia; osada, obozowisko -
mezolit - epoka żelaza
14. Bajki Zalesie, st. 19/101 ślad osadnictwa - średniowiecze
15. Bajki Zalesie, st. 20/102 obozowisko, osada – epoka kamienia; osada,
obozowisko - mezolit - epoka żelaza, ślad osadnictwa – późne średniowiecze;
ślad osadnictwa – okres nowożytny
16. Bajki Zalesie, st. 21/103 ślad osadnictwa – średniowiecze; ślad osadnictwa –
późne średniowiecze
17. Bajki Zalesie, st. 22/104 ślad osadnictwa –mezolit- epoka brązu
18. Bajki Zalesie, st. 23/105 ślad osadnictwa – epoka kamienia- epoka brązu
19. Bajki Zalesie, st. 24/106 osada, obozowisko- mezolit, wczesna epoka brązu

Obszar 34-83

1. Bajki Zalesie, st. 1/4 obozowisko- epoka brązu
2. Bajki Zalesie, st. 2/8 pkt. osadn.- późne średniowiecze.
3. Bajki Zalesie, st. 3/9 ślad osadnictwa- epoka kamienia
4. Bajki Zalesie, st. 4/10 obozowisko- epoka kamienia, ślad osadnictwa- późne.
średniowiecze.
5. Bajki Zalesie, st. 5/17 śl. osadnictwa -okres starożytny, epoka kamienia.
6. Długoleka, st. 1/1 śl. osadnictwo -średniowieczne, okres nowożytny.
7. Długoleka, st. 2/5 obozowisko- epoka kamienia, ślad osadnictwa -późne
średniowiecze.
8. Długoleka, st. 3/6 ślad osadnictwa –okres starożytny.
9. Długoleka, st. 4/13 osada- późne średniowiecze.
10. Długoleka, st. 5/14 ślad osadnictwa- epoka kamienia.
11. Długoleka, st. 6/15 osada-późne średniowiecze.
12. Długoleka, st. 7/16 śl. osadnictwo -epoka kamienia, osada-późne średniowiecze.
13. Długoleka, st. 8/18 obozowisko-epoka kamienia, ślad osadnictwa -późne
średniowiecze.
14. Długoleka, st. 9/19 śl. osadnictwa- epoka kamienia, okres starożytny.

15. Długoleka, st. 10/20 obozowisko-epoka kamienia, ślad osadnictwa -epoka brązu, średniowiecze.
16. Krypno Wielkie, st. 1/2 obozowisko- epoka kamienia.
17. Krypno Wielkie, st. 2/2 ślad osadnictwa- epoka kamienia
18. Krypno Wielkie, st.3/7 obozowisko- epoka brązu
19. Rekle, st. 1/11 śl. osadnictwo -epoka kamienia, osada- średniowieczna.
20. Rekle, st. 2/12 osada- wczesna epoka brązu, ślad osadnictwa- średniowiecze.

Obszar 34-84

1. Krypno Kościelne , st. 1/5 ślad osadnictwa – epoka kamienia, osada – wczesne średniowiecze, osada – późne średniowiecze- okres nowożytny
2. Krypno Kościelne, st. 2/6 ślad osadnictwa – mezolit- epoka żelaza , ślad osadnictwa – późne średniowiecze- okres nowożytny
3. Krypno Kościelne, st. 3/7 ślad osadnictwa – mezolit- epoka żelaza; osada- późne średniowiecze- okres nowożytny
4. Krypno Wielkie, st. 4/8 ślad osadnictwa – mezolit- epoka brązu; ślad osadnictwa- wczesne średniowiecze; osada- późne średniowiecze- okres nowożytny
5. Krypno Wielkie, st. 5/9 ślad osadnictwa – wczesne średniowiecze
6. Krypno Wielkie, st. 6/ 10 osada - wczesne średniowiecze, osada- późne średniowiecze- okres nowożytny
7. Krypno Wielkie, st. 7/11 ślad osadnictwa – epoka kamienia, ślad osadnictwa - późne średniowiecze- okres nowożytny
8. Krypno Wielkie, st. 8/12 ślad osadnictwa- mezolit- epoka kamienia, ślad osadnictwa- późne średniowiecze- okres nowożytny
9. Krypno Wielkie, st. 9/13 ślad osadnictwa- mezolit- epoka żelaza; ślad osadnictwa – okres starożytny
10. Krypno Wielkie, st. 10/14 obozowisko/ osada- mezolit- epoka żelaza, ślad osadnictwa – późne średniowiecze
11. Krypno Wielkie, st. 11/15 ślad osadnictwa- epoka kamienia, ślad osadnictwa okres starożytny, osada- późne średniowiecze- okres nowożytny
12. Ruda, st. 7/1 ślad osadnictwa- epoka kamienia, ślad osadnictwa - wczesne średniowiecze, ślad osadnictwa- okres nowożytny
13. Ruda, st. 8/2 ślad osadnictwa – neolit, ślad osadnictwa okres nowożytny
14. Ruda, st. 9/16 ślad osadnictwa - wczesne średniowiecze, osada – okres nowożytny

15. Ruda, st.10/17 ślad osadnictwa – mezolit – epoka żelaza, ślad osadnictwa- późne średniowiecze
16. Ruda, st. 11/18 ślad osadnictwa – mezolit – epoka brązu, ślad osadnictwa – okres starożytny, ślad osadnictwa - późne średniowiecze- okres nowożytny
17. Ruda, st. 12/19 ślad osadnictwa- epoka kamienia, osada- okres wpływów rzymskich, ślad osadnictwa - wczesne średniowiecze, osada – okres nowożytny
18. Ruda, st.13/20 osada - średniowiecze
19. Ruda, st. 14/21 ślad osadnictwa – okres starożytny, osada – późne średniowiecze – okres nowożytny
20. Ruda, st. 15/22 ślad osadnictwa – mezolit- epoka żelaza, osada – późne średniowiecze- okres nowożytny;

Obszar 35-83

1. Góra, st. 3/13 ślad osadnictwa -wczesne średniowiecze.
2. Góra, st. 4/14 ślad osadnictwa-neolit, średniowiecze.
3. Góra, st. 5/15 obozowisko-mezolit, ślad osadnictwa -wczesne średniowiecze.
4. Góra, st. 6/17 ślad osadnictwa -epoka kamienia, wczesne średniowiecze.
5. Góra, st. 7/18 ślad osadnictwa -epoka brązu-wczesna epoka żelaza (k. łużycka); ślad osadnictwa- średniowiecze.
6. Góra, st. 8/16 obozowisko- mezolit- neolit, ślad osadnictwa -średniowiecze.
7. Góra, st. 9/19 ślad osadnictwa -epoka kamienia
8. Kruszyn, st. 1/21 ślad osadnictwa -mezolit-neolit; wczesna epoka brązu (kultura trzciniicka), średniowiecze.
9. Kulesze-Chobotki, st. 1/6 kurhan-wczesne średniowiecze nr rej. **230/A**
10. Kulesze-Chobotki, st. 2/20 osada- średniowiecze.
11. Kulesze-Chobotki, st. 3/22 ślad osadnictwa- wczesne średniowiecze;
12. Morusy, st. 1/7 ślad osadnictwa-mezolit (cykl wiślański), neolit (k. niemeńska); osada-wczesna epoka brązu (k. trzciniicka)
13. Morusy, st. 2/8 osada-neolit, ślad osadnictwa -średniowiecze.
14. Morusy, st. 3/9 obozowisko-neolit- wczesna epoka brązu; osada- epoka brązu, ślad osadnictwa- wczesne średniowiecze.
15. Morusy, st. 4/10 ślad osadnictwa -neolit, wczesna epoka brązu, średniowiecze.
16. Morusy, st. 5/11 ślad osadnictwa-mezolit
17. Morusy, st. 6/12 ślad osadnictwa-mezolit -neolit, średniowiecze.

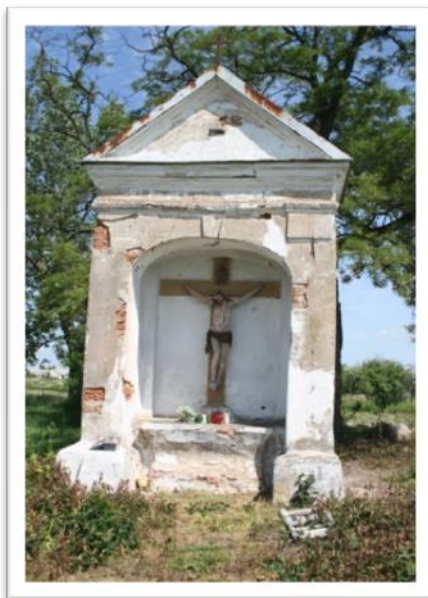
Obszar 35-84

1. Góra, st. 1/1 ślad osadnictwa -okres starożytny.
2. Góra, st. 2/2 osada- wczesne średniowiecze.
3. Ruda-Kulik, st. 2/4 ślad osadnictwa- neolit- wczesna epoka brązu
4. Ruda-Kulik, st. 3/5 ślad osadnictwa- wczesna epoka brązu
5. Ruda-Kulik, st. 4/6 ślad osadnictwa- neolit
6. Ruda-Kulik, st. 5/7 osada-neolit
7. Ruda-Kulik, st. 6/8 obozowisko- mezolit- neolit, osada- wczesne średniowiecze

Na stanowisku archeologicznym wpisanym do rejestru zabytków nie można prowadzić żadnej działalności naruszającej jego strukturę. Inwestycje planowane na obszarze pozostałych stanowisk archeologicznych lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie należy każdorazowo uzgodnić z Podlaskim Konserwatorem Zabytków.

7. 2. 4. Zabytki ruchome wpisane do rejestru zabytków

Do zabytków ruchomych wpisanych do rejestru należy przede wszystkim wyposażenie kościoła parafialnego w Krypnie. Wykaz wszystkich zabytków ruchomych umieszczony został w załączniku nr 3. Obok znajdujących się w dobrym stanie przedmiotów z wyposażenia kościoła, cennym zabytkiem jest pochodząca z pocz. XIX wieku kapliczka dworska wraz z krucyfiksem we wsi Bajki Zalesie.

Kapliczkę ufundował prawdopodobnie Melchior Ołdakowski, który w 1804 roku nabył majątek Bajki Zalesie, od Franciszka Karwowskiego. Melchior Ołdakowski był w latach 1793-95 sędzią ziemskim bielskim, a w 1793 roku posłem na ostatni sejm, rozbiorowy, w Grodnie. W latach 1817- 37 był wybierany marszałkiem szlachty powiatu białostockiego. Dwór w Bajkach Zalesiu rozebrano w 1962 roku. Z dawnego założenia pozostała jedynie kapliczka. Wzniesiona z cegły pełnej, tynkowana, na planie prostokąta, z dachem dwuspadowym

krytym blachą z metalowym krzyżem w kalenicy. Posadowiona na kamieniach polnych stanowiących płytki fundament. Ściany boczne i tylna pełne, ujęte w narożach gładkimi pilastrami, zwieńczone gładkim fryzem zamkniętym od dołu wąskim, profilowanym gzymsem i od góry wydatnym, rozbudowanym gzymsem koronującym. Trójkątne szczyty ujęte również profilowanym gzymsem. Część cokołowa wyodrębniona z wysuniętymi ku przodowi stopami cokołów. Od frontu głęboka nisza zamknięta łukiem eliptycznym z kluczem. W niszy, na murowanej, tynkowanej mensie w formie wklęsłego sarkofagu, drewniany krucyfiks. Ramiona krzyża wmurowane są w ściany kapliczki, podstawa w postument wymurowany na mensie w formie ściętego stożka. Krzyż o szerokich, prostych belkach. Rzeźba Chrystusa pełna, polichromowana. Postać ukazana frontalnie. Obecnie kapliczka jest znacznie zniszczona, z postępującą degradacją i należy ją poddać jak najszybciej konserwacji. Na potrzeby planowanych przez gminę prac konserwatorskich, wykonany został w 2013 roku program prac konserwatorskich kapliczki dworskiej w Bajkach Zalesiu.

7.2.5. Zasoby muzealne

Na terenie gminy Krypno nie działa żadne samorządowe muzeum. Funkcjonują dwa punkty muzealne, będące własnością prywatną.

W Morusach, w wyremontowanej przez prywatnych właścicieli chacie mieści się małe prywatne muzeum poświęcone pamięci Włodzimierza Puchalskiego. Znajdują się w niej eksponaty związane z twórczością przyrodnika. Na parterze znajdują się eksponaty związane z życiem i pracą przyrodnika. Są tam sprzęty gromadzone przez Puchalskiego, zbiory etnograficzne oraz obrazy pędzla jego żony. Obiekt można zwiedzać za zgodą państwa Buraczewskich – właścicieli gospodarstwa agroturystycznego „Ostoja” usytuowanego po sąsiedzku – którzy przechowują klucze od chaty Puchalskiego. Należy podkreślić, że to muzeum mieści się w jednym z nielicznych w gminie obiektów wpisanych do rejestru zabytków. W chwili obecnej budynek wymaga prac remontowych.

Kolejnym obiektem, w którym prywatni właściciele gromadzą zbiory związane z historią regionu jest Chata Paca, w zagrodzie 119 w Krypnie Wielkim. Celem właścicieli zagrody jest upowszechnianie historii regionu. Pan Tomasz Pac był jednym z organizatorów rekonstrukcji bitwy z czasów powstania styczniowego w Peńskich.

8. OCENA STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO GMINY KRYPNO. ANALIZA SZANS I ZAGROŻEŃ

Po przeprowadzeniu weryfikacji danych archiwalnych i waloryzacji zabytków nieruchomości wykonanej podczas sporządzania gminnej ewidencji zabytków, stwierdzono, iż na terenie gminy Krypno przeważają zabytki budownictwa drewnianego, mieszkalnego i gospodarczego.

W gminnej ewidencji zabytków ujęte zostały obiekty o niezatartych cechach zabytkowych. Jednak, procesy modernizacji przebiegające ze znacznym nasileniem w ciągu ostatnich dwudziestu lat, w znacznym stopniu szkodzą obiektom architektury dawnej. Należy tu wymienić niefachowo prowadzone modernizacje i remonty – rozbudowy zmieniające bryłę budynku, wymiana stolarki okiennej i drzwiowej, często powiązana ze zmianą kształtu otworów, zmiany pokrycia dachów. Zrezygnowano z postulowania o wpisanie do ewidencji gminnej zabytków obiektów, których stan techniczny wskazuje, że wkrótce przestaną istnieć lub zostały przebudowane.

Wsie Długołęka, Peńskie, Zastocze, Rekle, Krypno Kościelne, Krypno Wielkie, Ruda, Góra zachowały swoje historyczne układy przestrzenne. Na terenie gminy znajduje się historyczny cmentarz rzymsko- katolicki w Krypnie Kościelnym, z nielicznie zachowanymi zabytkowymi nagrobkami.

Utrwalenie zachowanych układów przestrzennych pozwoliłoby na wzmocnienie tożsamości krajobrazu gminy. Jedynym ze sposobów na ochronę zabytkowych układów przestrzennych czy zabudowy wsi są plany miejscowe zagospodarowania przestrzennego. Monitorowanie zagrożeń, reagowanie oraz konsekwentna polityka wydawania decyzji o warunkach zabudowy powinny stać się sposobem wykorzystywanym przez władze do ratowania zabytkowych założeń przestrzennych. Najbardziej znanym zabytkiem gminy jest Zespół Kościoła Parafialnego p.w. Narodzenia NMP, na który składają się budynek kościoła, zbudowany w latach 1881-85,

murowany, tynkowany; ogrodzenie z kapliczkami; kostnica, cmentarz przykościelny. Wymienione obiekty są w dobrym stanie, wymagają jednak bieżącej konserwacji i napraw. Chodzi tu szczególnie o stolarkę drzwiową kościoła, która wymaga zabezpieczenia. Potrzebny jest remont ogrodzenia i kapliczek. W ewidencji wojewódzkiej znajdują się również obiekty drewniane, których stan wskazuje na zużycie materiału. Są to: XIX wieczna chałupa nr 6 Morusach, wpisana do rejestru, obecnie opuszczona, doglądana jedynie przez sąsiadów. Znajdująca się niegdyś po sąsiedzku wpisana do rejestru stodoła, została rozebrana przed 2003 rokiem. Obiekty znajdujące się w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków:

- spichlerz w Reklach zagrodzie nr 13(d.nr.6), pozbawiony został stolarki drzwiowej, z informacji właścicieli zostanie niebawem rozebrany.

Stan zachowania zabytkowej kapliczki dworskiej wraz z krucyfiksem, we wsi Bajki Zalesie jest zły i wymaga pilnie konserwacji.

W czasie weryfikacji obiektów o wartościach zabytkowych, ustalono, że w zagrodzie nr 33 we wsi Góra znajduje się kamienna stela z krzyżem i inskrypcją A.D. / 1747. Należałoby rozważyć objęcie jej ochroną konserwatorską.

Tabela nr 2. Analiza SWOT dla terenu gminy Krypno

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
- istnienie w gminie miejsca kultu i pielgrzymek o znaczeniu ponad regionalnym;	- krótki sezon turystyczny; - brak jednolitej tkanki architektonicznej; - znaczne przekształcenia wielu zabytków,

<ul style="list-style-type: none"> - położenie gminy w niedalekiej odległości od Białegostoku i Tykocina; - położenie gminy nad Narwią ; - zachowane w znacznym stopniu układy ruralistyczne; 	<ul style="list-style-type: none"> - zły stan zachowania części obiektów zabytkowych; - niedostateczna świadomość wartości obiektów zabytkowych dla podtrzymywania tożsamości lokalnej i regionalnej oraz dla zwiększenia atrakcyjności turystycznej gminy; - słaba promocja zasobów oraz edukacja dotycząca walorów środowiska kulturowego; - niewielka ilość publikacji poświęconych dziedzictwu kulturowemu gminy; - brak środków na konserwację i rewaloryzację obiektów zabytkowych; - brak planu zagospodarowania przestrzennego gminy;
<p>SZANSE</p> <ul style="list-style-type: none"> - możliwość wykorzystania zasobów dziedzictwa kulturowego dla rozwoju turystyki - możliwość zwiększenia wartości architektonicznych gminy poprzez renowację i remonty zabudowy mieszkaniowej - możliwość wykorzystania przepisów prawnych do poprawy stanu środowiska kulturowego - szansa na włączenie dziedzictwa kulturowego w budowanie tożsamości społeczności lokalnej - nastawienie na większą dbałość o przestrzeń publiczną, krajobraz, architekturę w celu podniesienia atrakcyjności turystycznej; - większe możliwości właściwej konserwacji obiektów zabytkowych ze względu na wzrost dostępnych środków finansowych pochodzących z różnych źródeł: państwowe, 	<p>ZAGROŻENIA</p> <ul style="list-style-type: none"> -ryzyko utraty zabytków budownictwa ze względu na duży napór inwestycyjny oraz brak środków finansowych potrzebnych do ich zabezpieczenia i renowacji - zagrożenie substancji zabytkowej podczas niewłaściwie przeprowadzanych remontów zabytkowych obiektów - ryzyko zniekształcenia zachowanych układów ruralistycznych - brak planów zagospodarowania przestrzennego - niedostatek mechanizmów promujących działania na rzecz ochrony i konserwacji zabytków

<p>samorządowe, prywatne, wyznaniowe, środki UE i in.;</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykorzystanie mody na turystykę pielgrzymkową dla przedłużenia sezonu turystycznego; - możliwość rozwoju turystyki wodnej we wsi Góra; - rozwój inicjatyw lokalnych i organizacji pozarządowych w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego; - rosnąca rola samorządu regionalnego poprzez włączenie ochrony zabytków w sferę rozwoju regionalnego; - edukacja w dziedzinie zarządzania dziedzictwem kulturowym; 	
--	--

9.ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE I ZADANIA PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI GMINY KRYPNO NA LATA 2016- 2019.

Zgodnie z przytoczonymi wyżej przepisami ustawowymi ochrona zabytków należy do zadań własnych gminy. Wiążące dla gminy są ustalenia w zakresie ochrony środowiska kulturowego wynikające z prawa lokalnego – m.in. strategii gminy oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone poniżej priorytety, cele strategiczne i wynikające z nich cele operacyjne oraz kierunki działania wyznaczają działania gminy w zakresie ochrony zabytków na lata 2016-19.

9.1. PRIORYTETY I CELE STRATEGICZNE

PRIORYTET 1.

Zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania oraz poprawa stanu ładu przestrzennego w gminie i utwaleni na podstawie tradycyjnego układu przestrzennego własnej tożsamości przestrzennej gmin.

- **CEL STRATEGICZNY 1**
Wykorzystanie środków prawnych i organizacyjnych dla zabezpieczenia obiektów zabytkowych.
- **CEL STRATEGICZNY 2**

Wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych przeznaczonych na opiekę nad zabytkami.

- **CEL STRATEGICZNY 3**
Ustalenie zasad współpracy z właścicielami zabytków, które przyczynią się do poprawy stanu zachowania zabytków.
- **CEL STRATEGICZNY 4**
Włączenie społeczności lokalnej w działania na rzecz ochrony dziedzictwa kulturowego.
- **CEL STRATEGICZNY 5**
Poszerzanie wiedzy na temat środowiska kulturowego gminy Krypno

PRIORYTET 2.

Zwiększenie atrakcyjności turystycznej gminy pod kątem wykorzystania w tym celu dziedzictwa kulturowego; tworzenie miejsc pracy związanych z wykorzystaniem i ochroną zabytków.

- **CEL STRATEGICZNY 6**
Wyeksponowanie oraz promowanie zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego
- **CEL STRATEGICZNY 7**
Popieranie działań zmierzających do wykorzystania i właściwej adaptacji obiektów zabytkowych dla potrzeb turystyki i usług.

Tabela nr 3 – cele i działania

CELE STRATEGICZNE	CELE OPERACYJNE	DZIAŁANIA
CEL STRATEGICZNY 1 Wykorzystanie środków prawnych i organizacyjnych dla zabezpieczenia obiektów zabytkowych	CEL OPERACYJNY 1 Monitorowanie stanu zachowania zabytków oraz działania na rzecz jego poprawy	DZIAŁANIE 1 Aktualizacja danych Gminnej Ewidencji Zabytków na podstawie oględzin w terenie, przeprowadzana co cztery lata DZIAŁANIE 2 Informowanie władz konserwatorskich o zagrożeniu budowli zabytkowych i ładu przestrzennego w gminie oraz okresowa kontrola stanu zachowania i zabezpieczenia obiektów zabytkowych

		DZIAŁANIE 3 Opracowanie studium historyczno-przestrzennego wartości kulturowych gminy.
	CEL OPERACYJNY 2 Wykorzystanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, jako instrumentu przyczyniającego się do poprawy ładu przestrzennego gminy oraz ochrony zabytków	DZIAŁANIE 4 Wykonanie planów zagospodarowania przestrzennego wsi Krypno Wielkie, Ruda, Góra
	CEL OPERACYJNY 3 Objęcie ochroną prawną szczególnie wartościowych zabytków	DZIAŁANIE 5 Przestrzeganie wytycznych konserwatorskich wchodzących w treść miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
		DZIAŁANIE 6 Opracowanie wniosków do Podlaskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o wpisanie najcenniejszych zabytków do rejestru zabytków
CEL STRATEGICZNY 2 Wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych przeznaczonych na opiekę nad zabytkami	CEL OPERACYJNY 4 Pomoc przy pozyskiwaniu środków budżetowych i unijnych przeznaczonych na remonty i restauracje obiektów zabytkowych	DZIAŁANIE 7 Wspieranie właścicieli obiektów zabytkowych i o wartości historycznej w pozyskiwaniu środków finansowych na opiekę nad zabytkami, przede wszystkim na konserwację kapliczki dworskiej z krucyfiksem we wsi Bajki Zalesie.
CEL STRATEGICZNY 3 Ustalenie zasad współpracy z właścicielami zabytków, mogących się przyczynić do poprawy stanu zachowania zabytków	CEL OPERACYJNY 5 Stworzenie zachęt finansowych zmierzających do poprawy stanu zachowania zabytków dla właścicieli obiektów wpisanych do rejestru zabytków	DZIAŁANIE 8 Stworzenie ram prawnych umożliwiających przyznawanie dotacji do remontów poprawiających stan zachowania obiektów zabytkowych
		DZIAŁANIE 9 1. Tworzenie przyjaznych warunków współpracy z właścicielami obiektów zabytkowych dla zapewnienia właściwej opieki nad nimi. 2. Upowszechnianie wśród właścicieli i użytkowników obiektów zabytkowych znajomości zasad konserwatorskich
CEL STRATEGICZNY 4 Włączenie społeczności lokalnej w działania na rzecz ochrony dziedzictwa kulturowego	CEL OPERACYJNY 6 Zwiększenie wiedzy i świadomości społecznej mieszkańców gminy nt. wagi kultywowania tradycji kulturowych regionu	DZIAŁANIE 10 Wprowadzenie do programów szkolnych elementów wiedzy o regionalnym dziedzictwie kulturowym
		DZIAŁANIE 11 Organizacja szkoleń dla pracowników Urzędu Gminy, policji, nauczycieli, właścicieli nieruchomości zabytkowych nt. dziedzictwa kulturowego gminy
CEL STRATEGICZNY 5 Poszerzanie wiedzy na temat środowiska kulturowego miasta	CEL OPERACYJNY 7 Wspieranie prac badawczo-dokumentacyjnych obiektów i obszarów zabytkowych na terenie gminy	DZIAŁANIE 12 1. Prowadzenie i wspieranie działalności kulturalnej, ukierunkowanej na promocję i ochronę zabytków (wystawy, konferencje naukowe itp.) 2. Wspieranie właścicieli prywatnych muzeów, 3. Budowa muzeum historii wsi Bajki Zalesie (2014- 2016); 4. Opracowanie informatora o zabytkach i obiektach posiadających wartość historyczną, położonych na terenie Gminy Krypno 5. Oznakowanie obiektów zabytkowych i mających wartość historyczną tablicami informacyjnymi

		DZIAŁANIE 13 Wspierania inicjatyw wydawniczych poświęconych dziedzictwu kulturowemu gminy
CEL STRATEGICZNY 6 Wyeksponowanie oraz promowanie dziedzictwa kulturowego	CEL OPERACYJNY 8 Działania na rzecz estetyki krajobrazu kulturowego	DZIAŁANIE 14 Dbałość o wygląd zabytków
		DZIAŁANIE 15 Odpowiednia aranżacja otoczenia obiektów zabytkowych
	CEL OPERACYJNY 9 Promocja dziedzictwa kulturowego gminy	DZIAŁANIE 16 Wspierania inicjatyw wydawniczych poświęconych dziedzictwu kulturowemu gminy
		DZIAŁANIE 17 Uzupełnianie i rozwijanie na stronie internetowej gminy informacji poświęconych dziedzictwu kulturowemu gminy oraz eksponowanie obiektów zabytkowych
	DZIAŁANIE 18 Wykorzystanie imprez masowych organizowanych w gminie oraz innych okazji budzących zainteresowanie mediów do promocji dziedzictwa kulturowego gminy	
CEL STRATEGICZNY 7 Popieranie działań zmierzających do wykorzystania i właściwej adaptacji obiektów zabytkowych dla potrzeb turystyki i usług	CEL OPERACYJNY 10 Promocja adaptacji zaniedbanych obiektów zabytkowych na obiekty o funkcji turystycznej i usługowej	DZIAŁANIE 19 Zapoznanie właścicieli zabytków z możliwościami rozwinięcia własnej działalności gospodarczej w oparciu o posiadane nieruchomości zabytkowe
		DZIAŁANIE 20 Ułatwienia w uzyskaniu dofinansowania działalności gospodarczej opartej na wykorzystaniu posiadanych nieruchomości zabytkowych

10. INSTRUMENTARIUM GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

10.1. Instrumenty prawne:

- 1) przepisy ustawowe;
- 2) programy określające politykę państwa i województwa w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego;
- 3) miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego;
- 4) wynikające z przepisów ustawowych dokumenty wydawane przez wojewódzkiego konserwatora zabytków.

10.2. Instrumenty koordynacji:

- 1) strategia rozwoju gminy;
- 2) plany rozwoju lokalnego;
- 3) programy rozwoju infrastruktury gminy;
- 4) programy ochrony środowiska przyrodniczego;
- 5) programy prac konserwatorskich;
- 6) studia i analizy, koncepcje;

- 7) plany rewitalizacji;
- 8) umowy i porozumienia;
- 9) kontrakty;
- 10) prowadzenie instytucji, w tym tworzenie podmiotów prawnych;
- 11) współpraca z wojewódzkim konserwatorem zabytków;
- 12) współpraca z sąsiednimi samorządami w celu wypracowania wspólnej polityki ochrony środowiska kulturowego i przyrodniczego, szczególnie z gminą Tykocin.
- 13) współpraca z ośrodkami naukowymi i akademickimi;
- 14) współpraca z diecezją w zakresie ochrony i opieki nad zabytkami.

10.3. Instrumenty finansowe:

- 1) dotacje;
- 2) subwencje;
- 3) dofinansowania;
- 4) nagrody;
- 5) zachęty finansowe;
- 6) zbiórki społeczne;
- 7) programy operacyjne uwzględniające finansowanie z funduszy Wspólnoty Europejskiej.

10.4. Instrumenty społeczne:

- 1) pozyskanie poparcia społecznego na rzecz ochrony środowiska kulturowego;
- 2) edukacja kulturowa;
- 3) informacja nt. znaczenia dziedzictwa kulturowego dla rozwoju gminy;
- 4) współdziałanie z organizacjami społecznymi.

10.5. Instrumenty kontrolne:

- 1) monitoring stanu środowiska kulturowego;
- 2) aktualizacja bazy danych geodezji i gospodarki gruntami, infrastruktury technicznej, stanu zagospodarowania przestrzennego gminy, stanów technicznych obiektów zabytkowych.

11. MONITORING REALIZACJI GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Zgodnie z Ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wójt ma obowiązek sporządzania, co dwa lata sprawozdań z realizacji gminnego programu opieki nad zabytkami i przedstawiania go do akceptacji przez Radę Gminy.

Sprawozdanie o którym mowa będzie sporządzone w pierwszym kwartale po upływie dwóch lat od uchwalenia przez Radę Gminy niniejszego programu.

Prace nad kolejnym programem opieki nad zabytkami powinny być zainicjowane na trzy miesiące przed zakończeniem okresu czteroletniego obowiązywania programu.

Dwuletnia ocena realizacji programu zawarta w sprawozdaniu będzie służyła ewaluacji programu. Zmiany w programie wymagają uchwały Rady Gminy Krypno.

12. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Finansowanie ochrony i opieki nad zabytkami w Polsce odbywa się z różnych źródeł. Należą do nich :

- a) Źródła publiczne (np. budżet państwa, budżet jednostek samorządów terytorialnych wszystkich szczebli, środki Unii Europejskiej, inne źródła zewnętrzne);
- b) Źródła prywatne (osób fizycznych, organizacji pozarządowych- stowarzyszeń, fundacji, kościelnych osób prawnych itp.);

Na zadania z zakresu rewitalizacji mogą być wykorzystywane środki funduszy strukturalnych:

- Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR),
- Europejski Fundusz Społeczny (EFS),
- Inicjatywa Wspólnotowa (EQAUL),

oraz źródła pozaunijne - mechanizm Finansowy Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweski Mechanizm Finansowy.

13. Wydatki Gminy na opiekę nad zabytkami w latach 2013- 2014.

Należy jednak stwierdzić, że ważne jest to, aby gmina również z własnej inicjatywy podjęła próbę wygospodarowania w swoim budżecie środków w rozdziale 92120- Ochrona zabytków i opieka nad zabytkami. W ostatnich czterech latach wydatki gminy na opiekę nad zabytkami wynosiły:

2013 r - 3075 zł na opracowanie programu prac konserwatorskich kapliczki wraz z krucyfiksem we wsi Bajki Zalesie;

2014 r. - 3985,20 zł opracowanie Gminnej Ewidencji Zabytków

Załączniki:**Załącznik nr 1****Wykaz stanowisk archeologicznych ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków województwa podlaskiego. Dane z 3 grudnia 2014 roku.**

Kolorem żółtym oznaczono stanowisko wpisane do rejestru zabytków

Lp.	Miejscowość	Nr stanowiska w miejscowości	Obszar/nr stanowiska na obszarze	Rok badań AZP	Autor
1	Bajki Zalesie	1	34-83/4	1987	M. Zalewski
2	Bajki Zalesie	2	34-83/8	1987	M. Zalewski
3	Bajki Zalesie	3	34-83/9	1987	M. Zalewski
4	Bajki Zalesie	4	34-83/10	1987	M. Zalewski
5	Bajki Zalesie	5	34-83/17	1987	M. Zalewski
6	Bajki Zalesie	6	34-82/88	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
7	Bajki Zalesie	7	34-82/89	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
8	Bajki Zalesie	8	34-82/90	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
9	Bajki Zalesie	9	34-82/91	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
10	Bajki Zalesie	10	34-82/92	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
11	Bajki Zalesie	11	34-82/93	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
12	Bajki Zalesie	12	34-82/94	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
13	Bajki Zalesie	13	34-82/95	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
14	Bajki Zalesie	14	34-82/96	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
15	Bajki Zalesie	15	34-82/97	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
16	Bajki Zalesie	16	34-82/98	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
17	Bajki Zalesie	17	34-82/99	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
18	Bajki Zalesie	18	34-82/100	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
19	Bajki Zalesie	19	34-82/101	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
20	Bajki Zalesie	20	34-82/102	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko

21	Bajki Zalesie	21	34-82/103	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
22	Bajki Zalesie	22	34-82/104	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
23	Bajki Zalesie	23	34-82/105	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
24	Bajki Zalesie	24	34-82/106	1991	J. Brzozowski J. Siemaszko
25	Dębina	1	33-83/20	1987	M. Zalewski
26	Dębina	2	33-83/21	1987	M. Zalewski
27	Dębina	3	33-83/22	1987	M. Zalewski
28	Dębina	4	33-83/23	1987	M. Zalewski
29	Długoleka	1	34-83/1	1987	M. Zalewski
30	Długoleka	2	34-83/5	1987	M. Zalewski
31	Długoleka	3	34-83/6	1987	M. Zalewski
32	Długoleka	4	34-83/13	1987	M. Zalewski
33	Długoleka	5	34-83/14	1987	M. Zalewski
34	Długoleka	6	34-83/15	1987	M. Zalewski
35	Długoleka	7	34-83/16	1987	M. Zalewski
36	Długoleka	8	34-83/18	1987	M. Zalewski
37	Długoleka	9	34-83/19	1987	M. Zalewski
38	Długoleka	10	34-83/20	1987	M. Zalewski
39	Góra	1	35-84/1	1980	D. Jaskanis
40	Góra	2	35-84/2	1980	D. Jaskanis
41	Góra	3	35-83/13	1980	K. Burek
42	Góra	4	35-83/14	1980	D. Jaskanis
43	Góra	5	35-83/15	1980	D. Jaskanis
44	Góra	6	35-83/17	1980	D. Strykiewicz K. Burek
45	Góra	7	35-83/18	1980	D. Jaskanis

46	Góra	8	35-83/16	1980	D. Jaskanis
47	Góra	9	35-83/19	1980	D. Jaskanis
48	Kruszyn	1	35-83/212	1980	D. Strykiewicz K. Burek
49	Krypno Kościelne	1	34-84/5	2008	L. Pawlata
50	Krypno Kościelne	2	34-84/6	2008	L. Pawlata
51	Krypno Kościelne	3	34-84/7	2008	L. Pawlata
52	Krypno Wielkie	1	34-83/2	1987	M. Zalewski
53	Krypno Wielkie	2	34-83/3	1987	M. Zalewski
54	Krypno Wielkie	3	34-83/7	1987	M. Zalewski
55	Krypno Wielkie	4	34-84/8	2008	L. Pawlata
56	Krypno Wielkie	5	34-84/9	2008	L. Pawlata
57	Krypno Wielkie	6	34-84/10	2008	L. Pawlata
58	Krypno Wielkie	7	34-84/11	2008	L. Pawlata
59	Krypno Wielkie	8	34-84/12	2008	L. Pawlata
60	Krypno Wielkie	9	34-84/13	2008	L. Pawlata
61	Krypno Wielkie	10	34-84/14	2008	L. Pawlata
62	Krypno Wielkie	11	34-84/15	2008	L. Pawlata
63	Kulesze- Chobotki- kurhan, nr rej. 230/A	1	35-83/6	1980	J. Jaskanis
64	Kulesze- Chobotki	2	35-83/20	1980	D. Strykiewicz K. Burek
65	Kulesze- Chobotki	3	35-83/22	1980	K. Burek
66	Morusy	1	35-83/7	1980	K. Burek
67	Morusy	2	35-83/8	1980	J. Jaskanis
68	Morusy	3	35-83/9	1980	J. Jaskanis
69	Morusy	4	35-83/10	1980	D. Strykiewicz K. Burek

70	Morusy	5	35-83/11	1980	J. Jaskanis
71	Morusy	6	35-83/12	1980	J. Jaskanis
72	Peńskie	1	33-83/24	1987	M. Zalewski
73	Peńskie	2	33-83/25	1987	M. Zalewski
74	Peńskie	3	33-83/26	1987	M. Zalewski
75	Peńskie	4	33-83/27	1987	M. Zalewski
76	Rekle	1	34-83/11	1987	M. Zalewski
77	Rekle	2	34-83/12	1987	M. Zalewski
78	Ruda- Kulik	2	35-84/4	1980	K. Bieńkowska
79	Ruda- Kulik	3	35-84/5	1980	K. Bieńkowska
80	Ruda- Kulik	4	35-84/6	1980	K. Burek
81	Ruda- Kulik	5	35-84/7	1980	D. Jaskanis K. Bieńkowska K. Burek
82	Ruda- Kulik	6	35-84/8	1980	K. Burek K. Bieńkowska D. Jaskanis
83	Ruda	7	34-84/1	2008	L. Pawlata
84	Ruda	8	34-84/2	2008	L. Pawlata
85	Ruda	9	34-84/16	2008	L. Pawlata
86	Ruda	10	34-84/17	2008	L. Pawlata
87	Ruda	11	34-84/18	2008	L. Pawlata
88	Ruda	12	34-84/19	2008	L. Pawlata
89	Ruda	13	34-84/20	2008	L. Pawlata
90	Ruda	14	34-84/21	2008	L. Pawlata
91	Ruda	15	34-84/22	2008	L. Pawlata
92	Zastocze	1	33-83/28	1987	M. Zalewski

Załącznik 2

Wykaz zabytków nieruchomych ujętych w rejestrze zabytków województwa podlaskiego i wojewódzkiej ewidencji zabytków województwa podlaskiego *

nr ewidencyjny	miejsowość	powiat	gmina	zabytek	adres	nr rej.
3808	Krypno kościelne	moniecki	Krypno	kościół parafialny p.w. Narodzenia NMP		A-122 z dnia 26.09.1988 r.
3809	Krypno kościelne	moniecki	Krypno	dawna kostnica przy kościele parafialnym p.w. Narodzenia NMP		
3810	Krypno Kościelne	moniecki	Krypno	ogrodzenie z kaplicami przy kościele parafialnym p.w. Narodzenia NMP		A-122 z dnia 26.09.1988 r.
3811	Krypno Kościelne	moniecki	Krypno	cmentarz rzymskokatolicki przykościelny Narodzenia NMP		A-122 z dnia 26.09.1988 r.
3812	Krypno Kościelne	moniecki	Krypno	cmentarz parafii rzymskokatolickiej Narodzenia NMP		
3813	Morusy	moniecki	Krypno	dom nr 6	Morusy nr 6	465 z dnia 28.08.1979 r.
3814	Morusy	moniecki	Krypno	stodoła w zagrodzie nr 6- obiekt rozebrany przed 2003 r.	Morusy nr 6	466 z dnia 28.08.1979 r.
3815	Rekle	moniecki	Krypno	spichlerz w zagrodzie nr 13 d.6	Rekle d. nr 6 ob.13	

Załącznik nr 3

Wykaz zabytków ruchomych wpisanych do rejestru zabytków województwa podlaskiego (źródło: pismo PWKZ z 18 kwietnia 2014 r.)

1. Bajki Zalesie:

- 1.1. Kapliczka przydrożna, pocz. XIX w., nr rej.: B-233, dec. z 29.10.2010 r.
- 1.2. Rzeźba Chrystus Ukrzyżowany, k. XVIII w./ pocz. XIX w., nr rej.: B-233, dec. z 29.10.2010 r.

2. KrypnoKościelne

- 2.1. Kościół parafialny p.w. Narodzenia Najświętszej Marii Panny
 - 2.1.1. Obraz Matki Boskiej Pocieszenia, XVII w., nr rej.: B-290, dec. z 5. 04.1975 r.
 - koszulka; pocz. XIX w., nr rej.: j.w.
 - rama - 2 aniołki po bokach i korona w zwieńczeniu, nr rej.: j.w.
 - 2.1.2. Rzeźba - św. Piotr, XVIII w., nr rej.: B-290, dec. z 5. 04.1975 r.
 - 2.1.3. Rzeźba - św. Paweł, XVIII w., nr rej.: B-290, dec. z 5. 04.1975 r.
 - 2.1.4. Rzeźba - Chrystus Ukrzyżowany, XVIII w., nr rej.: B-290, dec. z 5. 04.1975 r.
 - 2.1.5. Rzeźba - Chrystus Ukrzyżowany, poł. XIX w., nr rej.: B-290, dec. z 5. 04.1975 r.
 - 2.1.6. Rzeźba Matki Boskiej z Dzieciątkiem, nr rej.: B-333, dec. z 14. 08.1984 r.
 - 2.1.7. Zespół plaketek wotywnych (21 szt., od a do u), 2 poł. XVIII do XIX w., /skradzione/, nr rej.: B-333, dec. z 14. 08.1984 r.:
 - a. wotum - tablica z przedstawieniem I Ogińskiego i jego żony, 1772 r.,
 - b. wotum - tablica z przedstawieniem kobiety adorującej oko Opatrzności Bożej, 2 poł. XVIII w.,
 - c. wotum - tablica z przedstawieniem popiersia kobiety z napisem Małgorzata Dehays, 1 poł. XIX w.,
 - d. wotum - tablica z przedstawieniem 2 klęczących postaci z napisem Matko Boża zmiłuj się nad nami, 1843 r.,
 - e. wotum - tablica z przedstawieniem Matki Boskiej Bolesnej, sygn. Preizyg, 1830 r.,
 - f. wotum - tablica monogramem Maryja i data 1796,
 - g. wotum - w formie serca monogramem IHS i data 1799 i inicjałami AR,
 - h. wotum - tabliczka z przedstawieniem 2 serc gorejących, ludowy 1815 r.,
 - i. wotum - tabliczka z przedstawieniem osoby adorującej oko Opatrzności Bożej, 2 poł. XVIII w.,
 - j. wotum - korona ażurowa, 1 poł. XIX w.,
 - k. wotum - klęcząca kobieta ze złożonymi rękami, lewy profil, 2 poł. XIX w.,
 - l. wotum - tabliczka z parą oczu, 2 poł. XIX w.,
 - ł. wotum - ramię prawe, 2 poł. XIX w.,
 - m. wotum - ucho prawe, 1 poł. XIX w.,
 - n. wotum - ręka - dłoń prawa, 1 poł. XIX w.,
 - o. wotum - noga prawa, 1 poł. XIX w.,
 - p. wotum - noga lewa, sygn. DAP, 1829 r.,
 - r. wotum - ręka prawa 10,5 x 4, 1 poł. XIX w.,
 - s. wotum - noga prawa 11,7 x 4, 1 poł. XIX w.,
 - t. wotum - ręka prawa 14,7 x 4,1, 1 poł. XIX w.,
 - u. wotum - ręka prawa 7,2 x 2,4, 1 poł. XIX w.,
 - 2.1.8. Organy, nr rej.: B-390, dec. z 22.12.1994 r.
 - instrument muzyczny, 1910 r., nr rej.: j.w.
 - szafa – prospekt, pocz. XX w., nr rej.: j.w.
 - 2.1.9. Ołtarz główny p.w. Matki Boskiej Pocieszenia, 1885 r., B-397, dec. z 17. 08.1995 r.
 - 2.1.10. Ołtarz boczny p.w. Przemienienia Pańskiego, 1895 r., B-397, dec. z 17. 08.1995 r.
 - Obraz Przemienienia Pańskiego, XIX w., nr rej.: j.w.
 - 2.1.11. Ołtarz boczny p.w. Św. Katarzyny Aleksandryjskiej, 1895 r., B-397, dec. z 17. 08.1995 r.
 - Obraz św. Katarzyny Aleksandryjskiej, 1922 r., nr rej.: j.w.
 - 2.1.12. Ambona, 1895 r., B-397, dec. z 17. 08.1995 r.
 - 2.1.13. Tabernakulum, 1 poł. XIX w., B-397, dec. z 17. 08.1995 r.
 - 2.1.14. Rzeźba - krucyfiks Chrystus Ukrzyżowany, ok. 1885 r., B-397, dec. z 17. 08.1995 r.

Załącznik nr 4

Wykaz zabytków nieruchomych w Gminnej Ewidencji Zabytków

adres	obiekt	data	Nr rej. zab./nr ewidencji woj.	uwagi
3.Długołęka nr 93	dom drewn.	1914 r.		
5.Góra	Kapliczka mur.	1936 r.		
12.Krypno Kościelne	Kościół mur.	1881-85	A-122 z dnia 26.09. 1988/3808	
13.Krypno Kościelne	Plebania mur.	19930-35		
14.Krypno Kościelne	Cmentarz przykościelny	k. XIX w. Powiększony w 1934	A-122 z dnia 26.09. 1988/ 3811	
15.Krypno Kościelne	Ogrodzenie z kaplicami	k. XIX w. Kapilce z lat 30tych XX w.	A-122 z dnia 26.09. 1988/3810	
16.Krypno Kościelne	Kostnica	Lata 30te XX w.	- / 3809	
17.Krypno Kościelne	Cmentarz parafialny	Pocz. XIX w.	-/ 3812	
19.Krypno Wielkie nr 15	dom mur.	1936 r.		
20.Krypno Wielkie nr 119	dom drewn.	pocz. XX w		
21.Krypno Wielkie nr 119	spichlerz	pocz. XX w.		
23.Kulesze Chobotki nr 5	dom mur.	1935 r.		
24.Kulesze Chobotki nr 5	Spichlerz drewn.	1935 r.		
26.Morusy nr 2	dom mur.	1932 r.		
27.Morusy nr 3	dom mur.	1913 r.		
28.Morusy nr 6	dom drewn.	pocz. XX w	3813/465 z dnia 28.08.1979 r.	
29.Morusy nr 6	Stodoła drewn.	pocz. XX w.	3814/466 z dnia 28.08.1979 r.	rozebrana przed 2003 rokiem
30.Morusy nr 11	dom mur.	1934 r.		
31.Morusy nr 12	dom mur.	1913 r.		
32.Peńskie nr 25	dom drewn..	k. XIX w.		
33.Peńskie nr 43	dom mur.	po 1945 r.		
38.Peńskie nr 71	dom mur.	poł. XIX w.		
39.Rekle nr 13 d. 6	Spichlerz drewn.	1914 r.	-/ 3815	Zagrożony rozbiórką
40.Rekle nr 21 d. 4	dom mur.	1933 r.		
43.Ruda nr 16	Spichlerz drewn.	l. 30te XX w		
44.Ruda nr 51	dom mur.	1900 r.		
45.Ruda nr 60	dom mur.	k. XIX w.		
49.Zastocze nr 30	dom mur.	po 1945 r.		
50.Zastocze nr 31	dom mur.	przed 1945 r.		
51.Zastocze nr 36	dom mur.	ok. 1949 r.		
52.Zastocze nr 45	dom mur.	1930 r		